Příloha č. 8

VÝROČNÍ ZPRÁVA

MUZEA ŠUMAVY SUŠICE

ZA ROK 2015

Příloha č. 8

Muzeum Šumavy Sušice, příspěvková organizace
Adresa: náměstí Svobody 40, 342 0 Sušice
IČO: 00075116
Zřizovatel : Plzeňský kraj, Škroupova 18, 30613 Plzeň
Právní forma: příspěvková organizace
Organizace je zapsaná v Obchodním rejstříku,
vedeném krajským soudem v Plzni, pod značkou Pr 748.
www.muzeum.sumava.net

O B S A H

1. Úvod
2. Sbírkotvorná činnost
3. Evidence a inventarizace sbírek
4. Ochrana sbírek, konzervace, restaurování
5. Knihovna
6. Stálé expozice a výstavy
7. Opravy a udržování objektů
8. Ostatní činnost muzea:
    a) odborné pracoviště historické
    b) odborné pracoviště přírodovědné
    c) Záchranná stanice pro handicapované živočichy
    d) přednášková činnost a ostatní kulturní činnost v organizaci
    e) zajištění badatelské činnosti, spolupráce se školami, obcemi a sdělovacími prostředky, spolupráce s muzei v zahraničí atd
    f) práce v poradních orgánech jiných muzeí, AMG, sdruženích apod.
9. Ediční a publikační činnost
10. Ekonomika, hospodaření
11. Seznam pracovníků k 31.12.2015
12. přílohy
    a)Výroční zpráva o svobodném přístupu k informacím za rok 2015
    b) přehled živočichů přijatých do Záchranné stanice
    c) obrazové přílohy

1. ÚVOD

Muzeum Šumavy dnes představuje důležitý fenomén celého regionu. Pro další práci tohoto muzea je inspirující skutečností stálý zájem veřejnosti, relativně dobrá návštěvnost, která souvisí s turistickou atraktivitou Šumavy. Muzeum Šumavy je zařízením, které zdaleka nevyčerpalo své možnosti. Může stavět na tradici a dobré pověsti své dlouholeté kulturní práce, na bohatství a kvalitě svých sbírek a na fungujících pracovních kontaktech s předními odborníky, může také zodpovědně zkvalitňovat svou odbornou a publikační práci.

Komplex Muzea Šumavy zaujímá mezi muzei šumavského regionu významné postavení. Muzeum v Sušici vzniklo v roce 1880 jako první muzeum v oblasti Šumavy. Muzeum v Kašperských Horách bylo založeno v roce 1924 a železnorudské muzeum v roce 1936. Všechna tato muzea měla od svého vzniku zřetelný vlastivědný charakter a původní sbírkové programy se zaměřovaly na příslušná města a jejich nejbližší okolí.

V roce 1963 se objevila myšlenka spojit muzea v Sušici a v Kašperských Horách do jednoho celku a vytvořit tak větší muzejní ústav, který by zahrnoval větší část Šumavy. Obě muzea měla být propojena tak, že v Kašperských Horách bylo vytvořeno přírodovědné a v Sušici společenskovědní pracoviště. Pro příbuznou tématiku (sklářství) bylo k tomuto celku připojeno i nedaleké muzeum v Železné Rudě. Od roku 1967 tak tvořila tato muzea celek s názvem Muzeum Šumavy. Zřizovatelem muzea byl od roku 1967 Okresní úřad v Klatovech, od roku 2002 je jeho zřizovatelem Plzeňský kraj.

Od 1.ledna 2015 přešla pod Muzeum Šumavy nová pobočka – muzeum Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě u Hartmanic, které od jeho založení spadalo pod Západočeské muzeum v Plzni. Toto muzeum přibližuje především osud rodiny židovského historika a rabína Dr. Šimona Adlera, který se zde narodil a v roce 1944 se stal obětí holocaustu. Je zde rovněž prezentována kultura a náboženství židovských obyvatel a jejich soužití s ostatními členy české a německé komunity v západočeském příhraničí.

V současné době Muzeum Šumavy patří mezi vlastivědná víceoborová muzea. Sbírkový fond muzea zahrnuje především památky šumavské a pošumavské provenience – sklo, lidové umění, regionální výtvarné umění, užité umění od středověku po 20. století, sbírky přírodovědné, sirkařství. Od roku 1988 pracuje při muzeu ještě Záchranná stanice pro handicapované živočichy.

V roce 2015 muzeum realizovalo nebo se významně podílelo na realizaci celkem 25 výstav. Z toho 23 v muzeu a 2 mimo muzeum. I v roce 2015 bylo muzeum garantem dlouhodobé výstavy věnované spisovateli Karlu Klostermannovi v bývalé hájovně na Březníku. Organizačně i finančně nejnákladnější byla výstava „Královská privilegia a korunovační klenoty“, která trvala pouze necelé tři týdny, ale za tu dobu ji navštívilo téměř 1.200 návštěvníků.

Celková návštěvnost výstav a ostatních akcí pořádaných muzeem v roce 2015 byla 38.078 osob. Tato návštěvnost je mírně vyšší, než v předchozím roce.

V oblasti sbírkotvorné činnosti se podařilo získat několik zajímavých přírůstků do muzejních sbírek. Celkem muzeum získalo 25 inventárních čísel nových přírůstků, tj. 134 předmětů.

2. SBÍRKOTVORNÁ ČINNOST

Muzeum Šumavy je muzeem o Šumavě, to znamená, že ve své sbírkotvorné činnosti se snaží komplexně dokumentovat život a přírodu především centrální části Šumavy. Sběrná oblast muzea zahrnuje kromě Sušicka, Kašperskohorska a Železnorudska i Stašsko, Kvildsko, Lenoru a částečně Vimpersko. Sbírky Muzea Šumavy již od doby svého vzniku představují ve svém celku velice kvalitní sbírkový fond šumavské a pošumavské provenience.

Ve sbírkách společenských věd vynikají například některé archeologické památky, numismatická sbírka, řemeslnické, dřevařské, zemědělské, hamernické a sklářské nářadí a pomůcky, porcelán a keramika, textil, výrobky uměleckého řemesla a průmyslu, výrobky tzv. podomáckého průmyslu, památky zlatorudného hornictví, památky lidové kultury a umění, hudební nástroje, písemné památky, fotografie, památky na některé významné osobnosti a další doklady hospodářského a společenského života. Badatele zvlášť zajímá poměrně početná sbírka šumavského skla, kde je významně zastoupena produkce sklárny Lötz v Klášterském Mlýně, dále výrobky skláren v Anníně, Adolfově a Lenoře. Unikátní soubor secesního skla firmy Lötz doplňuje také rozsáhlý archív sklářských střihů a návrhů, který je jedinečným zdrojem informací o produkci a uměleckém vývoji sklárny. Ojedinělou a významnou součástí tohoto fondu je sbírka skla tvořená exponáty, které v letech 2005 – 2012 daroval muzeu pan Bruno Schreiber ze Švýcarska, celkem se jedná o více než 400 předmětů. V říjnu 2014 oznámil pan Schreiber, že pro muzeum odkoupil ze soukromé sbírky kolekci dalších 41předmětů ze skla. Jejich převoz a následná instalace proběhla v dubnu roku 2015.

Mezi významné fondy se dále řadí dochovaná část knihovny kláštera kapucínů v Sušici, sušický cínový poklad z přelomu 16. a 17.století, šumavské kresby, akvarely a barevné dřevoryty Josefa Váchala, nejstarší sušické zápalky atd. Mezi nejcennější sbírkové předměty patří také soubor pozdně gotických plastik z přelomu 15. a 16.století. Sem se řadí především díla Mistra Oplakávání ze Zvíkova z 1.třetiny 16.století, která patří ke špičkám českého gotického umění a jsou vystavena ve stálé expozici v Kašperských Horách.

Velké zastoupení mají i přírodovědné sbírky, které jsou členěny do několika základních skupin – mineralogie, geologie, botanika, zoologie a entomologie. Rozsáhlou botanickou sbírku tvoří několik tisíc herbářových položek, podobně bohatý je i entomologický materiál. V zoologické sbírce patří mezi nejcennější předměty preparáty živočichů již vyhubených, vážně ohrožených nebo zatoulanců ze vzdálenějších zemí. Také botanické sbírky muzea jsou odborníky vysoce ceněny, protože jsou v nich zastoupeny druhy rostlin, které dnes již v příhodě nenajdeme, nebo jen velmi zřídka. Přírodovědné pracoviště Muzea Šumavy vzhledem k platné legislativě nemá prakticky možnost dále vlastním sběrem rozšiřovat přírodovědné sbírky a také možnost vlastních terénních výzkumů je značně omezená. Z důvodů ochrany přírody jsou tak některé přírodniny dnes dokladovány pouze fotografiemi. Situaci se podařilo alespoň trochu vyřešit podepsáním Memoranda o spolupráci mezi Muzeem Šumavy a Národním parkem Šumava, které definuje spolupráci v několika směrech (spolupráce v přírodovědných oborech a monitoringu, spolupráce v historických oborech, prezentační a propagační činnosti). Kromě jiného se podařilo také získat pro některé odborné pracovníky výjimku (povolení ke vstupu) z ochranných podmínek na území NP a CHKO Šumava ve smyslu platné legislativy.

Příloha č. 8

V roce 2015 se pokračovalo ve sběru botanického materiálu a jeho zpracování do herbářových položek včetně vytváření fotoherbáře. Dále se pokračovalo ve sběru geologického a mineralogického materiálu. Muzeum Šumavy v minulosti nemělo nikdy odborného pracovníka v tomto oboru a proto je velice důležité, že se s touto sbírkou začalo pracovat. V roce 2014 proběhla revize sbírky, digitalizace evidenčních karet a byly zahájeny vlastní nové terénní sběry geologického materiálu, které pokračovaly i v roce 2015. Evidenční záznamy jsou postupně kontrolovány, jsou v nich zpřesňovány údaje a doplňovány fotografiemi. Při determinaci mineralogického materiálu spolupracujeme s muzeem v Horažďovicích. Koncem roku jsme požádali o spolupráci také Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, které nám velice ochotně vyšlo vstříc. Nově získané přírůstky z geologie a botaniky budou zapsány do sbírkového fondu až po jejich důkladném odborném určení a zpracování.

Mezi nejvýznamnější přírůstky v roce 2015 patří kolekce skla ze sbírky paní Vroni Ackermann ze Švýcarska. Paní Vroni (Veronika) Ackerman sbírala dlouhá léta hlavně francouzské tvarované a lisované sklo, převážně z období mezi roky 1820 až 1890. Měla zálibu zejména v zakalených, mléčných, alabastrových nebo opálových sklovinách. V souboru se nachází i několik kusů českého původu. Sbírku od paní Ackermannové odkoupil pan Dr. Bruno Schreiber a následně ji daroval našemu muzeu.

Druhým velice zajímavým přírůstkem je soubor 62 kreseb od Bohuslava Bisingera. Pan Bisinger se narodil 19. ledna 1930 v Sušici. V roce 1934 se s rodiči přestěhoval do Prahy. Pracoval postupně jako řidič, dělník v továrně na papír, produkční Československé televize, úředník, havíř na Kladně. Od roku 1962 začal pracovat jako svářeč v ČKD, kde vydržel až do penze v roce 1990. Za celá ta léta nezapomněl na kraj, odkud přišel a čas od času navštívil Žichovice a Sušici. Teprve v penzi se mohl naplno věnovat svému koníčku - malování. Je milovníkem klasické malby, ale protože originální obrazy byly finančně nedostupné, začal pro sebe malovat jejich kopie a malby podle dobových fotografií. Získaný soubor zahrnuje průřez jeho prací s historickou tématikou.

V roce 2015 získalo Muzeum Šumavy celkem 25 inventárních čísel přírůstků (134 předmětů) :

1. vandrovní knížka Vojtěcha Scheinosta z roku 1833 (dar L. Kratochvílové, Praha),
2. uniforma příslušníka celní správy včetně doplňků – celkem 10 ks,
(dar A.Branyše, Sušice)
3. obraz: Přehrada Orlík, autor Ing. Arch. M.Hrubec, pastel v paspartě,
(dar autora, Plzeň))
4. obraz v rámu: Sušické náměstí, sign. Boh. Šippich, kolorovaná kresba tužkou,
(dar T.Cihláře, Pačejov)
5. soubor ručně háčkovaných deček, záclon a ubrusů – celkem 8 ks,
kuchyňské zástěry s laclem – 3 ks,
cestovní kufr (dar J.Stříbrné, Plzeň)
6. soubor 41 předmětů ze skla ze sbírky paní Vroni Ackermann,
(dar B. Schreibera, Švýcarsko)
7. vázička z červeného skla Tango (dar B. Schreibera, Švýcarsko)
8. obraz: Strom poznání, autorka Eva Hanušová, kombinovaná technika,
(dar B. Schreibera, Švýcarsko)
9. závěsná tapisérie autorky Evy Hanušové (dar B. Schreibera, Švýcarsko)

10. replika kyjovského (?) kroje ze 30.let 20.století (dar V.Smeykala, Kojšice)
11. obraz: Radnice v Kašperských Horách suchá jehla, nesignováno, (dar M.Jahody, Luhačovice)
12. dvě nápojové sklenice ze zeleného skla, dekor zv. MARY GREGORY, džbánek ze světlemodrého skla (dar J. Sovy, Stachy)
13. soubor dřevěných polotovarů k výrobě dřevěných kosišťat – staré zásoby z podomácké dílny na hrabišťata a kosišťata (dar. M.Krčilové, Pohorsko)
14. obraz: Krajina pod Kašperskými Horami, autor Miloš Kadlec, olej na plátně, (dar M.Polákové, Praha)
15. lucerna na petrolej veřejného osvětlení z Kašperských Hor, dřevařská dvoumužná pila (dar Š. Horpeniaka, Kašperské Hory)
16. obraz: Zhůří na Šumavě, autor Alois Moravec, olej na plátně, obraz: Horažďovice pod sněhem, autor Jaroslav Němec, akvarel, (dar. I. Kratochvílové, Žlíbek)
17. soubor originálních akvarelů, autor Ludvík Kunc, Ostrava – 7 ks
18. 3 hliněné plastiky z nevypalované hlíny – Renesanční kavalír, Sv. Vintíř, Žichovický fišmajstr, autor Bohuslav Bisinger, Praha (koupě od autora)
19. soubor obrazů od Bohuslava Bisingera, oleje na kartonu – celkem 62 ks, (koupě od autora)
20. vázička z mléčného skla s prolamovaným růžovým okrajem (koupě)
21. sklenka na likér ze žlutého skla na vysoké nožce z čirého skla (koupě)
22. sklenice s patkou z lisovaného skla na grog (koupě)
23. sklenice na vodu z lisovaného skla (koupě)
24. dva džbánečky ze zelenomodrého skla se zvlněným okrajem (koupě)
25. část soukolí z věžního hodinového stroje (vl. sběr)

Náklady na nákup sbírkových předmětů v roce 2015 byly ve výši 7.511,- Kč.

3. EVIDENCE A INVENTARIZACE SBÍREK

Podle zákona č. 122/2000 Sb., má Muzeum Šumavy zaevidované v centrální evidenci sbírek (CES) 2 samostatné sbírky:
1. sbírka Muzea Šumavy v Sušici a v Kašperských Horách
2. sbírka Muzea Šumavy v Železné Rudě

V rámci katalogu „obecné sbírky“ (BACH system) pokračuje přepisování záznamů z přírůstkových knih do databáze. Prozatím se i nadále vede souběžně evidence v počítači i v dosavadní přírůstkové knize.

Do evidence písemností v počítačovém programu BACH (písemnosti se sign. P, D, TA, TB, TC s přesahy do knihovních signatur D a E) bylo zaneseno za rok 20 samostatných položek. Šlo vesměs o nové přírůstky, které nebyly přiřaditelné k již existujícím signaturám nebo si s ohledem na svůj význam zasloužily signaturu samostatnou.

V programu BACH bylo v roce 2015 zpracováno a digitalizováno také dalších 65 složek starých archivních fotografií a nově bylo zaevidováno 80 ks nově získaných pohlednic a fotografií. Fotografií je v těchto složkách celkově 420 ks a zobrazují snímky přibližně od 90 let 19. století až po 90. léta 20. století.

V roce 2015 byla provedena inventarizace sbírky muzea v Železné Rudě, která je vedená jako samostatná. Byly zároveň zkontrolovány lokační seznamy vytvořené při předchozí inventuře a bylo odstraněno několik drobných nedostatků (přesuny některých předmětů).
Dále byla provedena inventarizace části sbírek uložených v depozitáři v Březanech (podsbírka etnografická). Celkem se jednalo o 371 předmětů. Jako poslední byla provedena inventarizace části podsbírky věda, technika a průmysl. Jednalo se výrobky továrny PAP Sušice, kde byla inventarizována sice pouze dvě přírůstková čísla, ale celkem se jednalo o 581 kusů. Dále byla provedena inventarizace štočků z bývalé továrny SOLO. V tomto případě se jednalo o jedno přírůstkové číslo, ale zahrnovalo celkem 367 předmětů. Celkem bylo zinventarizováno 2.351 předmětů.
Ve všech případech byla u inventarizovaných předmětů pořízena pracovní dokumentace.

4. OCHRANA SBÍREK, KONZERVACE, RESTAUROVÁNÍ

Muzeum disponuje dostatečnou plochou depozitářů, ale z hlediska zabezpečení, klimatu a vybavení plně vyhovují jen nové depozitáře v Kašperských Horách. Postupně se však vytvářejí podmínky pro odpovídající uložení sbírek v depozitářích. V roce 2015 jsme dokončili postupné přestěhování sbírek. Po několika letech, kdy se pro postupnou rekonstrukci objektů muzea v Kašperských Horách sbírkové sondy různě přemisťovaly, jsou nyní sbírky ukládány již definitivně. Sklo, porcelán, rozsáhlá sbírka betlémů, podmalby na skle, plastiky a obrazy, grafika, plakáty, velkoformátové fotografie, sbírková knihovna a sklářský archiv jsou umístěné v novém depozitáři v Kašperských Horách.

Zlepšila se také situace depozitáře v Březanech, kde byla až v roce 2010 zavedena voda, zbudováno zázemí (kuchyňka, WC) a vytvořen prostor pro práci se sbírkami. Depozitář byl také vybaven novým pevným i mobilním regálovým systémem, který umožňuje lepší a přehlednější uložení sbírek. V roce 2011 zde bylo vytvořeno pracovní místo (poloviční úvazek) pro správce objektu a kurátora zdejší sbírky. Při odborné prohlídce se zjistilo, že v tomto depozitáři nejsou sbírky ohroženy plísněmi. Vzhledem k tomu, že nyní se v objektu pravidelně větrá, část je temperována a provádí se zde pravidelné každoroční chemické ošetření uložených sbírek, celková situace se zde výrazně zlepšila. Pokračuje postupné ukládání etnografických sbírek, uložených v tomto depozitáři, do nových regálů. Předměty jsou očištěny, roztříděny, pořizuje se jejich fotodokumentace a lokační seznamy. V roce 2015 bylo takto nově uloženo a zdokumentováno 371 předmětů (celkem je v tomto depozitáři již takto zpracováno a uloženo 3.436 předmětů).

Dále má muzeum menší půdní depozitář v budově muzea v Sušici, kde jsou uloženy dokumenty a sbírka fotografií.

Část prostoru v objektu Galerie (čp. 141) v Kašperských Horách je zatím vyčleněná pro uložení zoologických a botanických sbírek. S novými depozitářem pro tyto sbírky se počítalo původně v objektu muzea (čp.140) po jeho rekonstrukci. Ale koncem roku se objevila možnost podat žádost o dotaci z evropských fondů (iROP) a v případě úspěchu zrekonstruovat objekt depozitáře v bývalé škole v Kašperských Horách. Nyní je zde uložen textil, archeologické sbírky, sádrové odlitky a kachle, rozměrnější nábytek a geologické sbírky. V případě rekonstrukce by zde mohly být uloženy i ostatní přírodovědné a zoologické sbírky včetně prostoru a zázemí pro badatele i pro odborné pracovníky.

Další depozitář mělo muzeum v bývalé škole ve Volšovech. Tento objekt patřil městu Sušice, které v roce 2014 rozhodlo, že budovu prodá. Zájemce o koupi se sice stále nepřihlásil, ale přesto byly všechny sbírkové předměty z tohoto objektu přestěhovány a uloženy podle svého charakteru do příslušných depozitářů.

Souběžně s umístěním předmětů do nových depozitářů se zpracovávají nové lokační seznamy a dle možnosti se pořizuje jejich fotodokumentace. Dokumentační fotografie se také pořizují u všech nových přírůstků do sbírkového fondu. Ve všech depozitářích byla také v loňském roce provedena odborná deratizace.

Opět jsem využili několikaleté spolupráce s Vyšší uměleckoprůmyslovou školou v Písku (ak. mal. Blahout) a s restaurátorským ateliérem AVU v Praze (vedoucí pedagog, prof. K. Stretti, ak. mal., restaurátor). Vyšší uměleckoprůmyslová škola v Písku předala v roce 2015 jeden zrestaurovaný kříž ze zrušeného sušického hřbitova a jeden rozměrný kostelní kovový svícen. V ateliéru Akademie výtvarných umění v Praze byly už v roce 2014 zrestaurovány 3 předměty (polychromovaná soška – držák na klobouky, dřevěná votivní deska a 1 portrétní obraz). Předměty byly předány a restaurování zaplaceno až v roce 2015.
Kromě toho se nechala v roce 2015 zrestaurovat nástěnná malba s názvem ulice na nárožní fasádě sušického muzea. Na tuto akci se nám podařilo z dotačního programu města Sušice „Obnova objektů v městské památkové zóně Sušice“ získat dotaci ve výši 10.000,- Kč.

Celkové náklady na restaurování v roce 2015 byly 76.298,- Kč (po odečtení dotace od města Sušice 66.298,- Kč).

5. KNIHOVNA

Muzejní knihovna je dle zák. 257/2001Sb., zapsaná pod evidenčním číslem 5800/2004 jako knihovna Muzea Šumavy Sušice, základní knihovna se specializovaným knihovním fondem. Knihovna poskytuje presenční služby veřejnosti. Kromě odborné literatury obsahuje i regionální fond a fond starých tisků. Knihovna také odebírá pravidelně 19 titulů regionálních a odborných periodik. Knihovna je vybavena knihovním systémem Clavius. Správu knihovny zajišťuje v rámci svého úvazku od března roku 2014 historik a archivář PhDr. Jan Lhoták.

V Sušici je umístěna studijní knihovna společenskovědní a v Kašperských Horách je umístěna knihovna přírodovědná. Od roku 2009 se v Kašperských Horách buduje ještě specializovaná knihovna se sklářskou literaturou. Do nového klimatizovaného depozitáře v Kašperských Horách byla v minulých letech také přesunuta část sbírkové knihovny (staré tisky) z knihovny v Sušici a z depozitáře ve Volšovech.

Knihovna měla v roce 2015 celkem 36 zaregistrovaných uživatelů a zapůjčeno mimo muzeum bylo celkem 21 titulů. Absenčně bylo zapůjčeno celkem 30 titulů. Půjčují se především publikace regionální a místní provenience a regionální tiskoviny.

K 31.12.2015 studijní knihovna obsahovala celkem 21.228 inventárních čísel. V roce 2015 bylo v knihovně zaevidováno 99 nových přírůstkových čísel (včetně svázaných ročníků odborných časopisů). Celkové výdaje na nákup knih, novin a časopisů a na knihařské práce činily v roce 2015 33.015,- Kč. Přímým nákupem bylo získáno 46 knih za celkem 7039 Kč.

Knihovna muzea odebírá tato periodika:

1. Art + Antiques
2. Časopis Národního muzea
3. Český časopis historický
4. Dějiny a současnost
5. Historický obzor
6. Klatovský deník
7. Muzejní a vlastivědná práce
8. Ochrana přírody
9. Památky archeologické
10. Rodopisná revue
11. Rozhled
12. Sušické noviny
13. Týdeník Klatovska
14. Umění
15. Věstník AMG
16. Vítaný host
17. Zprávy památkové péče
18. Zprávy České botanické společnosti
19. Živa

Přehled regionálních periodik v knihovna muzea

Posel ze Sušice	1879 – 1893
Svatobor	1894 – 1915
Sušické listy	1918 – 1940
Sušický sirkař	1945; 1951 – 1962
Šumavský hraničář	1947
Hraničář	1969; 1973 – 1980; 1982 – 10. 9. 1993
Sušické noviny	1950 – 1954; 1990 – současnost
Sušické střípky	1994
Šumavan	1868 – 1886; 1890; 1893 – 1908; 1910 – 1914; 1918 – 1930; 1932 – 1939; 1941; 1991 – 1993
Nové Klatovsko	1960 – 1989; 2009 – 2010
Týdeník Klatovska	1992 – současnost
Klatovský deník	duben 1993 – současnost
Pravda; postupně Nová pravda; Deník Nová Pravda; Plzeňský deník	1946; 1959 – březen 1993
Jihočeská Pravda; později Deník Jihočeská Pravda	1967 – 1992
Minulostí Západočeského kraje	1962 – 2015

6. STÁLÉ EXPOZICE A VÝSTAVY

◆Muzeum Šumavy Sušice

Původní Městské muzeum v Sušici patří k nejstarším muzeím v Čechách. Bylo založeno již v roce 1880 a stalo se prvním muzeem v jihozápadních Čechách. Tehdy bylo v Českých zemích jen 26 muzeí. Nejbližší muzea byla v Českých Budějovicích (1877) a v Plzni (1878). Zakladatelem sušického muzea byl místní učitel Josef Holík.
Díky podpoře starosty Seitze a místní spořitelny se ve 30.letech podařilo prosadit záměr, aby muzeum získalo pro své účely budovu bývalého děkanství – tzv. Voprchovský dům na náměstí, původně měšťanský pozdně gotický dům, přestavěný renesančně v době kolem roku 1600. Úpravy historického domu bývalého děkanství pro muzeum provedl citlivě za přísného respektování zásad památkové péče v letech 1932 – 1935 místní stavitel Karel Houra. Historická budova slouží muzeu dodnes.

Úvodní část **stálé expozice** sušického muzea předkládá ukázky z archeologických nálezů pravěkého i středověkého původu. Mezi nejzajímavější předměty patří památky z pravěkého hradiště na Sedle, které bylo obýváno Kelty i Slovany nebo nálezy ze slovanského pohřebiště pod Svatoborem z 11. století.

V přízemí se nachází také jeden z nejvýznamnější magnetů muzea - Sušický mechanický betlém. Jedná se o jeden z největších mechanických betlémů v ČR, společné dílo místních řezbářů Karla Tittla a Pavla Svobody z roku 2004. Betlém, který je majetkem Města Sušice a do muzea je jen zapůjčen jako dlouhodobá zápůjčka na základě smlouvy, je přístupný celoročně.

Velká část přízemí muzejní budovy je věnována fenoménu sušického sirkařství, kde jsou kromě sirkařských strojů a nářadí různé druhy nejstarších zapalovadel, zápalek a zápalkových nálepek. Tato část expozice je už jen připomínkou zaniklé tradice, která začala v roce 1839 a Sušici proslavila snad na celém světě. Továrna byla jediným výrobcem zápalek v Česku, přičemž osmdesát pět procent výrobků firmy směřovalo na zahraniční trhy. Výroba zápalek zde definitivně skončila na konci roku 2008. V březnu roku 2013 podalo muzeum na Ministerstvo kultury návrh na zapsání některých objektů

v areálu bývalé továrny SOLO do seznamu kulturních památek, což tehdy zabránilo totální demolici celého areálu. Z původně navrhovaných pěti objektů byly mezi památkově chráněné zařazeny pouze dva a je pravděpodobné, že zbylá část areálu bude podle původního záměru vlastníků přeměněna na nové nákupní centrum s velkokapacitním parkovištěm.

V přízemí byla v roce 2014 otevřena také nová malá expozice věnovaná historii někdejší druhé továrny na výrobu sirek, později přeměněné na výrobu obalového materiálu – PAP (GIO'STYLE PAP a.s., DOPLA PAP a.s.). Zakladatel sušického sirkařství Vojtěch Scheinost se v roce 1865 osamostatnil a založil vlastní výrobu zápalek, tzv. Hořejší továrnu. Druhá sušická sirkárna prosperovala celkem slušně a roku 1903 se i tato sirkárna s celou řadou dalších stala členem akciové společnosti SOLO. V období hospodářské krize však továrna s výrobou skončila – poslední sirky se zde vyrobily v pátek 11. března 1932. Už v srpnu roku 1933 byla v bývalé Scheinostově sirkárně, pozdějším PAPu, zahájena zcela nová výroba papírových impregnovaných nádobek SOLOKUP a průhledných obalů a nádobek FADUTUB z acetylové celulózy. Provoz této nové továrny zahajovalo 5. srpna 1933 pouhých deset zaměstnanců. Vyráběli kelímky na marmeládu, misky pro aspiky a kulaté krabice. Závod dostal nové označení „PAP“, odvozené od papíru a papírenské výroby.

Poptávka po nových moderních obalech byla záhy tak velká, že bylo nutno velice brzy pořídit nové stroje a výrobu rozšířit. V roce 1938 zde bylo zaměstnáno již přes 400 osob. Do roku 1939 byl závod PAP součástí podniku SOLO. Po válce byl znárodněný podnik začleněn do národního podniku Jihočeské papírny a později se stal jedním ze závodů Západočeských papíren Plzeň. Novodobá historie podniku se začíná psát vznikem akciové společnosti PAP Sušice v roce 1992. Od roku 1999 je továrna součástí silné finanční nadnárodní skupiny Laura G a název podniku se změnil na GIO'STYLE PAP a.s., později na DOPLA PAP a.s. Továrna je dnes vybavena nejmodernější technologií na výrobu potravinářských obalů z plastů a papíru. Zásobuje svými plastovými a papírovými výrobky velkou část tuzemského trhu. Mezi významné odběratele patří renomované firmy jako jsou Danone, Setuza, Coca-Cola, Pepsi Cola, Jihočeské mlékárny a další.

V zadním traktu muzea, který prošel rekonstrukcí a dostavbou, je malé lapidárium, kde vystavujeme historické kamenné prvky, které dříve muzeum veřejnosti ukázat nemohlo. Najdeme tu například městský pranýř., mlecí kameny, kamenné koryto, profilovaná kamenná ostění a jiné ozdobné kamenné prvky. Tuto expozici postupně doplňujeme zrestaurovanými unikátními kříži ze zrušeného starého sušického hřbitova.

V patře je expozice věnována především dějinám města Sušice. Kulturní úroveň města před bitvou na Bílé hoře ilustrují pozdně gotické plastiky (například Klečící Madona z Čímic od Monogramisty IP, Pieta Mistra Oplakávání ze Zvíkova a sušický cínový poklad. Další část stálé expozice je věnován barokní době, sušickému klášteru kapucínů a jeho knihovně. Prostor celé další místnosti zaujímá expozice šumavského sklářství, která představuje unikátní sbírku věnovanou v roce 2005 muzeu panem Brunem Schreiberem. Poslední místnost je zařízená ve stylu dobového měšťanského interiéru z poloviny 19.století a přibližuje dobu národního obrození na Sušicku. Tato část expozice byla v roce 2015 doplněna originální sbírkou především francouzského tvarovaného a lisovaného sklo, převážně z období mezi roky 1820 až 1890. Tuto sbírku od její majitelky paní Ackermannové ze Švýcarska odkoupil pan Dr. Bruno Schreiber a následně ji daroval našemu muzeu.

V Sušici je umístěno ředitelství celého muzejního komplexu Muzea Šumavy včetně ekonomického pracoviště. Dále je zde soustředěna muzejní knihovna, historické pracoviště a oddělení muzejní dokumentace. Zpracovávají se zde například sbírky

písemností a fotografií. Má zde dílnu technik - údržbář muzea. Muzeum je otevřeno celoročně s technickou přestávkou v listopadu a v dubnu. Pokud to však provozní podmínky umožňují, pak i v této době vycházíme vstříc případným skupinovým návštěvám a prohlídku muzea jim umožníme.

Plné vstupné do sušického muzea je 60,- Kč, snížené vstupné je 30,- Kč. Děti do 3 let mají vstup zdarma a také místní školy mají vstup do muzea zdarma. Bylo také zavedeno samostatné vstupné na výstavy a poplatek za povolení k fotografování.

◆Muzeum Šumavy a Galerie Kašperské Hory

V Kašperských Horách vlastní Muzeum Šumavy dva objekty, jejichž hlavní předností je poloha v centru města. Muzeum v Kašperských Horách je oproti sušickému poměrně mladší. Vzniklo teprve v roce 1924 v rámci příprav města na oslavy jeho 600.výročí. První své umístění našlo v prostorách bývalé odborné školy pro zpracování dřeva. Už ve svých začátcích mělo štěstí na pozoruhodné osobnosti, které přínosně zasahovaly do jeho osudů. Od samotného počátku své existence vyvíjelo intenzívní sbírkotvornou činnost v oblasti střední Šumavy a tak často překračovalo úzký rámec města a jeho nejbližšího okolí. Zakladatelem muzea byl ředitel měšťanské školy Rudolf Nowak. Během několika prvních let existence muzea shromáždil přes tři tisíce sbírkových předmětů, prováděl památkářskou dokumentaci v městě i jeho okolí, pro muzejní expozici zhotovil řadu nákresů a plánků. Ve sbírkách jsou dodnes uchovávány Nowakovy akvarely i oleje s motivy z Kašperských Hor a okolí.
Dalším vynikajícím pracovníkem a pokračovatelem Nowakovým byl profesor kašperskohorské německé reálky Hans Kollibabe, známý svými četnými vlastivědnými články, organizováním společenského a hudebního života, kronikářskou prací a především svou činností sběratele lidové slovesnosti, zejména pohádek, pověstí i historek ze střední Šumavy, které vydával také knižně. Za jeho působení muzeum získalo celou řadu cenných přírůstků zejména z oblasti lidové kultury, sbírky byly nově roztříděny a uspořádány. Díky profesoru Kollibabemu muzeum rovněž pečovalo o poměrně rozsáhlý městský archív. Jako zcela výjimečnou aktivitu v předválečných letech je třeba u kašperskohorského muzea hodnotit úsilí o realizaci vědecké výzkumné

činnosti v terénu. Ve třicátých letech toto malé vlastivědné muzeum organizovalo a z vlastních prostředků i veřejných sbírek financovalo archeologický průzkum keltských hradišť na Sedle u Albrechtic a na Obřím hradu u Popelné, který prováděla badatelka Dr. Kamila Streitová z Ústavu prehistorie Německé univerzity v Praze.
Bezprostředně po roce 1945 mělo muzeum opět štěstí v osobě učitele Emanuela Boušky, který muzeum úspěšně spravoval a vedl až do konce 60.let. Bouška nejen, že přes několikeré náročné stěhování sbírek uhájil existenci muzea, ale v nebývalém rozsahu sbírky vlastními sběry významně obohatil. Z vylidněných a devastovaných příhraničních území Šumavy se mu dařilo zachraňovat ohrožené kulturní a přírodní památky. Významnými a početnými zisky obohatil zejména sbírky skla, řemesel, zemědělství, starého a lidového umění, založil ojedinělou sbírku obrazů a grafiky se šumavskými náměty. Už při tvorbě expozic v dnešní budově č.p.140 na náměstí v letech 1953 – 1954 se uplatňovala koncepce muzea nejen městského, ale především regionálního muzea pro Šumavu. Dospělo se tak k rozhodnutí budovat i ta oddělení, pro které muzeum dosud nemělo materiál. Vytvářely se nové sbírky zejména z oborů přírodních věd – mineralogie, geologie, botaniky ale i zoologie, k čemuž se podařilo získat spolupráci předních odborníků.
Charakteristickým rysem muzea v Kašperských Horách se od 50. let stal také zájem o výtvarné umění, který se projevil nejen budováním sbírky grafiky a obrazů se šumavskými náměty, pořádáním pravidelných výstav výtvarného umění, ale i konkrétní spoluprací s výtvarníky. Příkladem tu může být působení akademického malíře Aloise Moravce, který podle námětů muzea vytvořil v padesátých a šedesátých letech jedinečný soubor šumavských kreseb a olejů, které mají dnes rovněž význam dokumentární. I v současné době se muzeum snaží tuto sbírku stále doplňovat. Snad nejcennějším souborem děl inspirovaných Šumavou, které dříve získalo muzeum v Kašperských Horách, jsou kresby, akvarely a barevné dřevoryty všestranného umělce Josefa Váchala, včetně jeho unikátní grafické knihy Šumava umírající a romantická. Díky svému obdivuhodnému rozhledu dovedl Bouška dobře a s efektem využívat odbornou pomoc z centrálních vědeckých institucí a to nejen pro oblast přírodních ale i společenských věd. Úloha kašperskohorského muzea jako regionálního ústavu pro Šumavu byla posílena zejména vznikem Chráněné krajinné oblasti Šumava v roce 1963. Muzeum už tenkrát neslo název „Šumavské muzeum“ a získávalo své návštěvníky zejména ze stále rostoucích řad turistů.

Současná stálá expozice muzea v Kašperských Horách byla otevřena po rozsáhlé stavební adaptaci muzejní budovy v roce 1980. Zaujímá prakticky obě patra muzejní budovy. První patro je vyhrazeno přírodě Šumavy a druhé zaujímá historická expozice s názvem Život a práce lidí. Expozice Příroda Šumavy je zaměřena na názorné a přehledné zachycení jednotlivých životních prostředí – biotopů. Naznačují to ostatně názvy jednotlivých oddílů: Život v Šumavském lese, Příroda šumavských sídlišť a jejich okolí, Život v prostředí šumavských vod, Příroda šumavské otevřené krajiny. Na několika místech expozice přibližuje problematiku ochrany šumavské přírody a informuje o významu Národního parku a Chráněné krajinné oblasti. Nutno ovšem poznamenat, že tato expozice je již morálně i odborně zavádějící a je obtížné poskytovat návštěvníkům relevantní informace, které by mohly jednak lépe zaujmout a lépe reflektovat současný stav.
Historická expozice ve 2. patře byla uspořádána do několika tématických celků: Osídlení a bydlení, Zemědělství, dřevařství, domácká výroba, lidová kultura, Sklářství, Těžba zlata a Kašperské Hory. Expozici doplňují výtvarná díla inspirovaná krajinou a přírodou Šumavy (Váchal, Nejedlý, Moravec, Krejsa, Beneš, Houšť). Mezi nejzajímavější exponáty zde například patří ukázky výroby tzv. dřevěného drátu a dřeváků, dřevěné úly

v podobě venkovských domů, dřevěné hračky, historický a lidový malovaný nábytek, předměty lidového i vysokého umění, podmalby na skle, betlémy, devocionálie, lidové hudební nástroje, umrlčí prkna, památky na život světáků – cirkusáků. Zasloužená pozornost je věnována minulosti šumavského sklářství s důrazem na slavné secesní vázy firmy Lötz z Klášterského Mlýna u Rejštejna. Mezi zvláštnosti zde patří také ojedinělá sbírka lahviček na šňupací tabák. V expozici Šumavská těžba zlata a Kašperské Hory návštěvníka zaujmou modely rýžování, dolování a zpracování zlata i archeologické nálezy. Mezi památkami starého umění vynikají díla pozdně gotického řezbářství, zejména díla anonymního tvůrce, zvaného Mistr Oplakávání ze Zvíkova, jejichž vznik umožnila prosperita Kašperských Hor pramenící na počátku 16. století z postavení horního města a střediska obchodu s Bavorskem.
Ve stálé expozici jsme několik let neprováděli žádné zásadní změny, protože jsme počítali s dokončením třetí etapy rekonstrukce tohoto muzea, která by zahrnovala i novou expozici. Protože však v nejbližších letech tento záměr nebude patrně naplněn, plánujeme na rok 2016 postupné úpravy a modernizace jednotlivých částí. Jako první se již koncem roku začala připravovat reinstalace vstupní části přírodovědné expozice, která je věnována geologii a mineralogii..

Na objekt muzea navazuje i objekt tzv. Galerie, která prošla v letech 2009 – 2011 celkovou rekonstrukcí. V rekonstruovaném objektu je nadále v přízemí výstavní prostor pro krátkodobé výstavy a v patře se do budoucna uvažuje s instalací nové stálé expozice věnované historii šumavského sklářství. Protože se objevila možnost podat v roce 2016 žádost o dotaci z evropských fondů (iROP), začala se tato expozice připravovat již konkrétně. Sbírku skla muzea tvoří archeologické nálezy z lokalit šumavských skláren, unikátní soubor sklářských střihů převážně ze slavné sklárny v Klášterském Mlýně, vlastní výrobky šumavských skláren v řádu několika tisíc kusů a sklářské náčiní. K této sbírce můžeme přiřadit i rozsáhlý soubor šumavských podmaleb na skle. Šumavské sklářství a sbírka skla Muzea Šumavy si novou komplexně pojatou expozici zaslouží, protože dosavadní expozice v současné době už totiž naprosto nevyhovuje svým rozsahem ani koncepcí a nedokáže představit sklářskou sbírku muzea v plném rozsahu a sklářskou tematiku ve všech souvislostech historického vývoje Šumavy. Nová expozice by měla představit nejen historii a produkci nejvýznamnějších šumavských skláren, ale i to, jakým způsobem jejich činnost ovlivnila hospodářský, kulturní a duchovní život zdejších obyvatel. Neměla by být jen přehlídkou výrobků šumavských skláren, ale měla by zprostředkovat i další informace, které se vztahují ke sklářům, k jejich životu a k jejich práci.

Vzhledem k tomu, že objekt je nově rekonstruovaný, včetně elektroinstalace, vytápění, EZS i EPS, nebudou třeba žádné stavební zásahy, kromě osazení zvedací plošiny pro zlepšení pohybu osob se sníženou mobilitou. Při předchozí rekonstrukcí už byla provedena potřebná stavební úprava pro instalaci této plošiny. Plošina navíc umožní lepší dostupnost nejen nového sklářského muzea, ale i dalších částí stálé expozice muzea.

Rekonstrukce objektu galerie již řešila i budoucí propojení obou objektů. Této situace jsme tedy využili a sjednotili jsme vstup do celého areálu muzea. Bývalou vstupní halu s pokladnou v budově muzea jsme využili jako nový výstavní prostor a sjednotili jsme také vstupné do celého muzea. Plné vstupné do kašperskohorského muzea je 60,- Kč, snížené vstupné je 30,- Kč. Děti do 3 let mají vstup zdarma a také místní školy mají vstup do muzea zdarma. Bylo také zavedeno samostatné vstupné na výstavy a poplatek za povolení k fotografování. Muzeum je otevřeno od 1.května do 31. října, ale po předchozí dohodě umožňujeme návštěvu i mimo tyto měsíce, zejména v době vánočních a jarních prázdnin.

Příloha č. 8

◆Muzeum Šumavy Železná Ruda

Železnorudské muzeum bylo založeno z iniciativy regionálního spisovatele, básníka, sběratele šumavského folklóru a zámožného obchodníka Aloise Hilgarta v roce 1936. V roce 2016 si tedy připomeneme 80.výročí jeho založení. Původně se jmenovalo Královácké vlastenecké muzeum v Městě Železná Ruda - Muzeum královského hvozdu - Künisches Heimatmuseum. Těžištěm **stálé expozice** je v Železné Rudě rodinná sbírka sklářského rodu Abele zahrnující především sklo, nábytek, rodinné portréty a také obrazy Ernestiny Jelínkové (narozená r. 1884, neteř spisovatele Karla Klostermanna). Rodinná sbírka byla uložena ve vile, kterou v roce 1887 postavil v Železné Rudě Krištof Abele a ve které se železnorudské muzeum dodnes nachází. Slavný sklářský rod Abele připomínají nejen historické portréty, rodinný historický nábytek, slavná rozměrná zrcadla, ale i kdysi velice ceněné obrazy na skle se zrcadlovým pozadím od malíře Vincence Jankeho z počátku 19.století. Pozornost zaslouží i expozice věnovaná šumavskému železářství a hamernictví, které významně spoluvytvářelo dějiny Železné Rudy.

V objektu muzea byl po uzavření nové smlouvy s Městem Železná Ruda v roce 2006 bývalý služební byt upraven na výstavní prostor, který se používá pro pořádání krátkodobých výstav. Výstavní činnost se zde slibně rozběhla - o výstavy je zde zájem, i když z hlediska vzdálenosti je pro nás jejich instalace poněkud komplikovanější.

V roce 2008 byl nově upraven a zpřístupněn jeden z půdních depozitářů s nevelkou, ale zajímavou sbírkou předmětů, které na svých cestách nashromáždil fregatní kapitán Rudolf Abele, poslední majitel vily, kterou v roce 1946 “věnoval“ Československému státu. Otevřením a zpřístupněním jednoho depozitáře v Železné Rudě byla výstavní plocha rozšířena o 20 m^2.

Po přemístění městského informačního centra do jiného objektu získalo muzeum další prostory, které využilo především jako důstojnější prostor pro pokladnu a prodejnu. Vzhledem k tomu, že expozice tohoto muzea, i když je malá, tak je umístěna ve dvou patrech a je poměrně členitá, je objekt vybaven kamerovým systémem.
I nadále platí Muzeum Šumavy Městu Železná Ruda (vlastník objektu) pouze symbolický nájem 1,- Kč ročně a hradí si veškeré provozní náklady.

Muzeum je otevřeno celoročně a plné vstupné 40,- Kč, snížené vstupné je 20,- Kč, děti do 3 let a místní školy mají vstup do muzea zdarma. I zde byla zaveden poplatek za povolení fotografování.

Příloha č. 8

◆Muzeum Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě◆

V polovině roku 2014 se začalo s přípravou připojení Muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě k celku Muzea Šumavy. Toto muzeum od doby svého založení v roce 1997 spadalo pod Západočeské muzeum v Plzni. Na svém jednání dne 8.12.2014 Zastupitelstvo Plzeňského kraje tuto změnu schválilo v rámci dodatku č.8 ke Zřizovací listině Muzea Šumavy.

Do Dobré Vody, kde po dlouhá desetiletí žili společně tři etnické skupiny: česká, německá a židovská a kde se po válce téměř zastavil život, se po roce 1989 začali navracet původní obyvatelé a turisté. Vrátil se sem také syn Šimona Adlera - Matityahu Adler, který byl spolu se svým bratrem rabínem Sinajem Adlerem iniciátorem vzniku muzea. Muzeum bylo vybudováno především jako památník židovského historika a rabína Dr. Šimona Adlera, který se zde narodil a v roce 1944 se stal obětí holocaustu. V muzeu je rovněž prezentována kultura a náboženství židovských obyvatel v západočeském příhraničí. **Stálá expozice** v suterénu připomíná 110 zaniklých židovských komunit v západočeském pohraničí a originální formou seznamuje se životem židovské menšiny na Šumavě. Dokumentace života židovské rodiny je rozdělena na nejdůležitější mezníky: narození, obřízka chlapců, bar – micva, svatba a závěr života. Závěr expozice tvoří rekonstrukce interiéru, dokumentující každodenní život Židů v daném regionu na přelomu 19. a 20. století. Součástí expozice je i rekonstruovaná původní košer porážka a interiér pošumavské hospody.

Problémem stálé expozice tohoto muzea je však vysoká vlhkost (jedná se o suterén, který je zapuštěný do svahu a při stavbě nebyla provedena izolace stěn). Vzhledem k neustále vysoké vlhkosti si předchozí provozovatel expozice (ZČM Plzeň), odvezl velké množství exponátů, které touto vlhkostí trpěly. Příslušníci rodiny Adlerů při své návštěvě v srpnu 2015 na tuto skutečnost reagovali dost nepříjemně. Protože se na příští rok ve spolupráci s MK ČR začíná připravovat konference k 20. výročí založení tohoto muzea, rádi bychom stálou expozici nově upravili a především opět doplnili. Mezi úpravy by kromě opatření ke snížení vlhkosti patřilo například i zhotovení trojjazyčných popisek k exponátům,doplnění expozice figurínami, dalšími exponáty atd. Také pro výstavní prostor v přízemí bude třeba najít nové téma pro novou stálou expozici. V roce 2015 jsme zde instalovali dočasnou výstavu věnovanou osobě sv. Vintíře, ale jako vhodné téma se do budoucna jeví například etnografická expozice (život, zemědělství, zpracování surovin), nebo expozice věnovaná řemeslům.

Součástí muzea je i menší přednáškový sál s projektorem, který se využívá pro přednášky pro školní a jiné výpravy. Mohou se zde instalovat panelové výstavy a v roce 2015 zde byla uspořádána česko-německá konference věnovaná sv. Vintířovi.

Objekt, v němž muzeum sídlí, patří městu Hartmanice a muzeum platí nájem ve výši 108.240,- Kč ročně. V roce 2015 nám však Město Hartmanice poskytlo účelově určenou dotaci ve výši 90.000,- Kč na částečnou úhradu provozních nákladů.

Muzeum je otevřeno celoročně každý den mimo pondělí. Plné vstupné je 40,- Kč, snížené 20,- Kč, děti do tří let zde mají vstup zdarma. Je zde zavedeno i rodinné vstupné ve výši 80,- Kč a poplatek za fotografování.

Při muzeu už od doby jeho založení vyvíjí svou činnost **Spolek přátel muzea dr. Šimona Adlera,** jehož cílem je další rozvoj a podpora Muzea Dr. Šimona Adlera a dokumentace židovské komunity na Šumavě a v Pošumaví. Členy tohoto spolku jsou i příslušnicí rodiny Adlerů, kteří muzeum pravidelně každý rok navštěvují a mají zájem na dalším pokračování činnosti tohoto spolku. Při jejich poslední návštěvě v srpnu 2015 jsme se dohodli, že na rok 2017 připravíme k 20. výročí založení tohoto muzea konferenci. Na přípravě této konference se bude podílet i Ministerstvo kultury ČR a konference by se měla konat přímo pod záštitou ministra kultury.

◆◆◆◆◆

Muzeum Šumavy má v současné době ve všech svých pobočkách celkem 3.381 m^2 výstavní plochy, z toho 995 m^2 pro krátkodobé výstavy a 1.279 m^2 má bezbariérový přístup. V roce 2015 muzeum realizovalo nebo se významně podílelo na realizaci celkem 25 výstav. Z toho 23 v muzeu a 2 mimo muzeum. Šest výstav přecházelo z roku 2014. V případě Březníku má tato výstava spíše charakter stálé expozice.

Muzeum také zapůjčuje sbírkové předměty jiným muzeím, případně si od jiných muzeí vypůjčuje exponáty na své výstavy. Celkem tak bylo v roce 2015 zapůjčeno jiným muzeím 184 předmětů a vypůjčeno 279 předmětů (bez dlouhodobých zápůjček a výpůjček). Mezi významnější zápůjčky roku 2015 patřilo především zapůjčení 13 originálů privilegií města Kašperské Hory z OA Klatovy a kopií korunovačních klenotů z Pražského hradu.

Větší soubory předmětů jsou zapůjčeny dlouhodobě do muzea Františka Pravdy v Hrádku u Sušice, do Muzea řemesel v Nezdicích na Šumavě a Židovského muzea v Praze. Mezi významné dlouhodobé zápůjčky patří také rozsáhlý soubor exponátů zapůjčených Správě NP Šumava a NPÚ České Budějovice pro stálou expozici na zámku ve Vimperku. Menší dlouhodobé výpůjčky exponátů určených především pro doplnění stálých expozic Muzea Šumavy pocházejí z muzeí ve Strakonicích, Domažlicích, Jablonci nad Nisou, UMPRUM a Národního památkového úřadu.

Celková návštěvnost stálých expozic, výstav a ostatních akcí muzea v roce 2015 byla 38.078 osob. V průběhu roku měly všechny pobočky muzea dva dny s bezplatným vstupem (Mezinárodní den muzeí v květnu a Den krajů - státní svátek 28.10.), sušické muzeum kromě toho umožnilo již tradičně bezplatný vstup ke Dni seniorů v září. V rámci těchto volných dnů navštívilo stálé expozice muzea celkem 1.438 osob.

Příloha č. 8

PŘEHLED VÝSTAV

Vedle stálých expozic pořádá muzeum každoročně řadu výstav ve vlastních prostorách i v jiných institucích. Výstavní strategie je s ohledem na výstavní prostory koncipována tak, že v kašperskohorském muzeu se pořádá zpravidla jedna dlouhodobá výstava. Reorganizace a sjednocení vstupu do obou objektů, které zde muzeum spravuje (budovy čp. 140 a 141) v roce 2014 nám umožnilo tento výstavní prostor významně rozšířit a v roce 2015 se výstavní plocha zvětšila ještě o místnost bývalého depozitáře botaniky a fotokomory, kde vznikl další nový výstavní prostor.
V kašperskohorské galerii se pořádá jedna až dvě dlouhodobé výstavy vycházející převážně z vlastních sbírek. Sušice měla výstavní program založený na střídání menších výstav v kratších intervalech a zpravidla jen od května do října. Od roku 2013 se situace změnila a také v Sušici je možné po rekonstrukci areálu bývalé strážnice pořádat větší výstavy a to celoročně. Původní dva malé výstavní sály byly zrušeny a nahradil je jeden velký multifunkční sál v patře a jeden malý sál v přízemí. Výstavní prostory v Železné Rudě slouží především pro pořádání krátkodobých výstav jak z vlastních sbírek, tak i výstav regionálních výtvarníků. Nové výstavní možnosti přineslo také připojení muzea Dr.Šimona Adlera v Dobré Vodě. Vzhledem k tomu, že muzeum nemá vlastního výtvarníka, realizuje instalaci výstav převážně vlastními silami (koncepce, výběr exponátům, instalace, výtvarné práce, texty, popisky, návrhy plakátů atd.)

◆MUZEUM ŠUMAVY SUŠICE◆

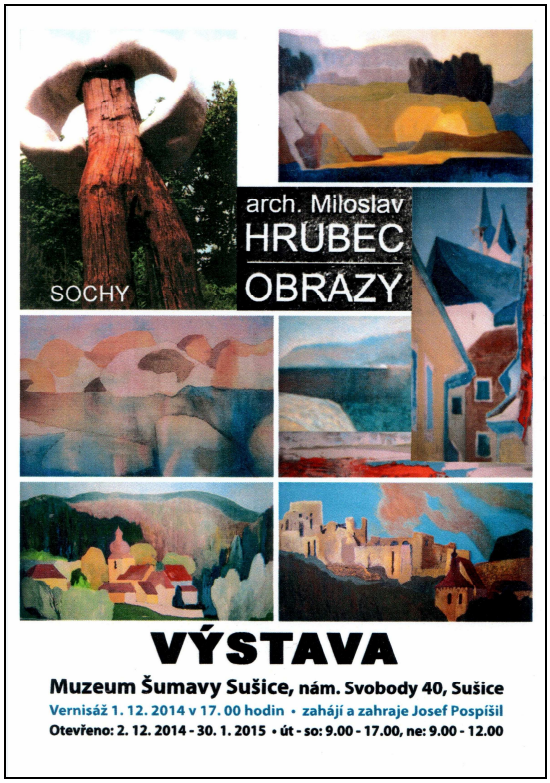
PAŠERÁCKOU STEZKOU

Výstava, která vycházela z historických faktů a osobních výpovědí dobových svědků a na základě příběhů pašování přiblížila život obyčejných lidí v chudém a opomíjeném pohraničním regionu Šumavy a Bavorského lesa. Ukázala namáhavou a nebezpečnou práci celních úředníků a byla originální výpovědí o historickém, kulturním a hospodářském vývoji tohoto regionu. Tematicky zabírala výstava období od starověku až po současnost. Návštěvníkům výstavy přinesla další informace o společné historii obyvatel tohoto regionu a jednoznačně přispěla k dalšímu obnovování tradičních vazeb, v minulosti násilně přerušených. Výstava byla pořádaná ve spolupráci s občanským sdružením Kultur-Verein „Über d´ Grenz ze Zwieselu v rámci společného projektu a navázala na úspěšnou publikaci „Pašeráci a podloudníci na česko-německé hranici“, vydanou Kultur-Verein „Über d´ Grenz“ v roce 2012.
Pro výstavu byl také vytištěn skládaný informační materiál a celá výstava včetně tiskových materiálů byla v českém a německém jazyce.
8.12.2014 – 15.2.2015

ARCH. MILOSLAV HRUBEC - OBRAZY

Miloslav Hrubec se narodil 19.11.1935 v Chomutově. V roce 1939 po obsazení České republiky se s rodiči přestěhoval do Blatné. jeho otec byl četníkem a protože často měnil působiště, stěhovala se rodina postupně do Bělčic, Tochovic, Březnice a nakonec do Plzně. Gymnázium vystudoval v Příbrami a v letech 1953 – 1959 Vysokou školu architektury v Praze. Na základě umístěnky byl zaměstnán ve Stavoprojektu v Plzni. mezi jeho významné a známé realizace patří například úprava rozhledny na Poledníku, sídliště v Plzni Švrňanech, Dům kultury, náměstí v Přimdě atd. v Plzni Při vykonávání profese architekta se celý život věnoval i výtvarnému umění, malbě a sochařství.
2.12.2014 – 31.3.2015

TŘIKRÁT JINAK

Již tradiční výstava dětských výtvarných prací pořádaná na základě dlouhodobé spolupráce muzea s místními školami. V případě ZUŠ Sušice se tyto výstavy pořádají pravidelně od roku 1994 (s výjimkou dvou roků) a jednalo se tedy již o 20 výstavu této školy v muzeu.
1.6. – 28.6.2015

Příloha č. 8

JE ESPERANTO MRTVÝ JAZYK ?

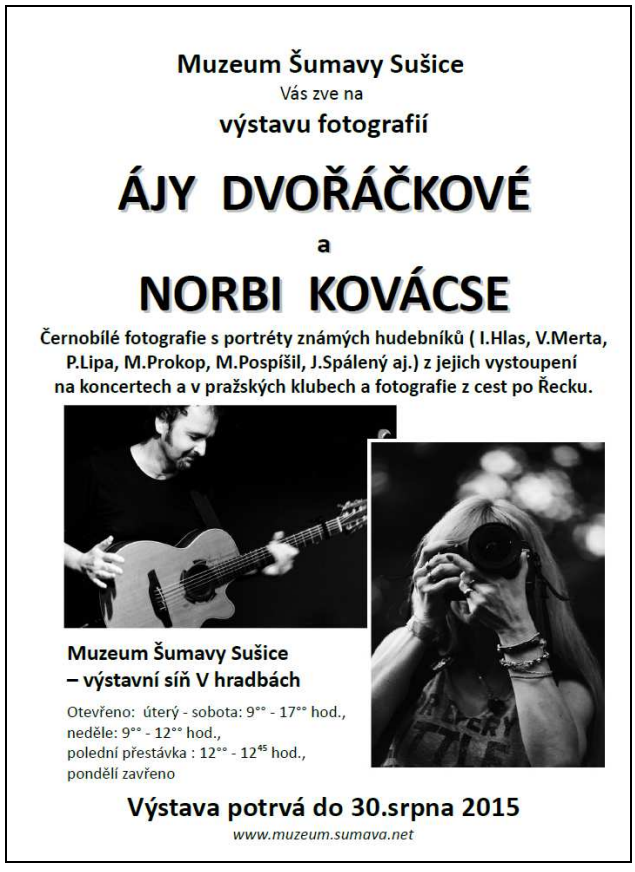
Výstava uspořádaná ve spolupráci s Českým esperantským svazem. Na celkem 23 panelech formátu A1 v několika vitrínách výstava podala slovem i obrazem komplexní přehled o tomto mezinárodním jazyce. V úvodu seznámila s problematikou mnohojazyčnosti ve světě a s pokusy o vytvoření neutrálního dorozumívacího jazyka, dále s okolnostmi vzniku esperanta, se současným E- hnutím u nás i ve světě a s jeho cíli a hodnotami i s všestrannými možnostmi využití esperanta (cestování, kultura, literatura krásná i odborná apod.).
2.6. – 26.6.2015

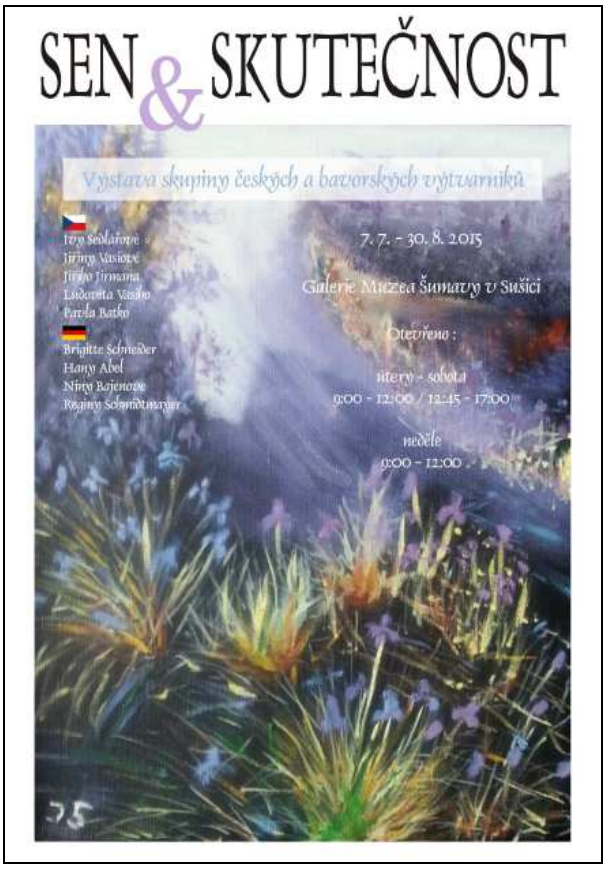
VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ AJI DVOŘÁČKOVÉ A NORBI KOVÁCSE

Výstava velkoformátových černobílých fotografií s portréty známých hudebníků z jejich vystoupení a netradičních fotografií z cest po Řecku.
7. července – 30.srpna 2015

SEN A SKUTEČNOST

Výstava obrazů skupiny devíti českých a bavorských výtvarníků.
6. července – 30. srpna 2015

Z JEDNÉ PALETY

Výstava obrazů Olgy Hrachové a jejích žaček všech věkových kategorií – těch, které se připravují na talentové zkoušky i těch, které malují jen tak pro radost.
1. června – 28. června 2015

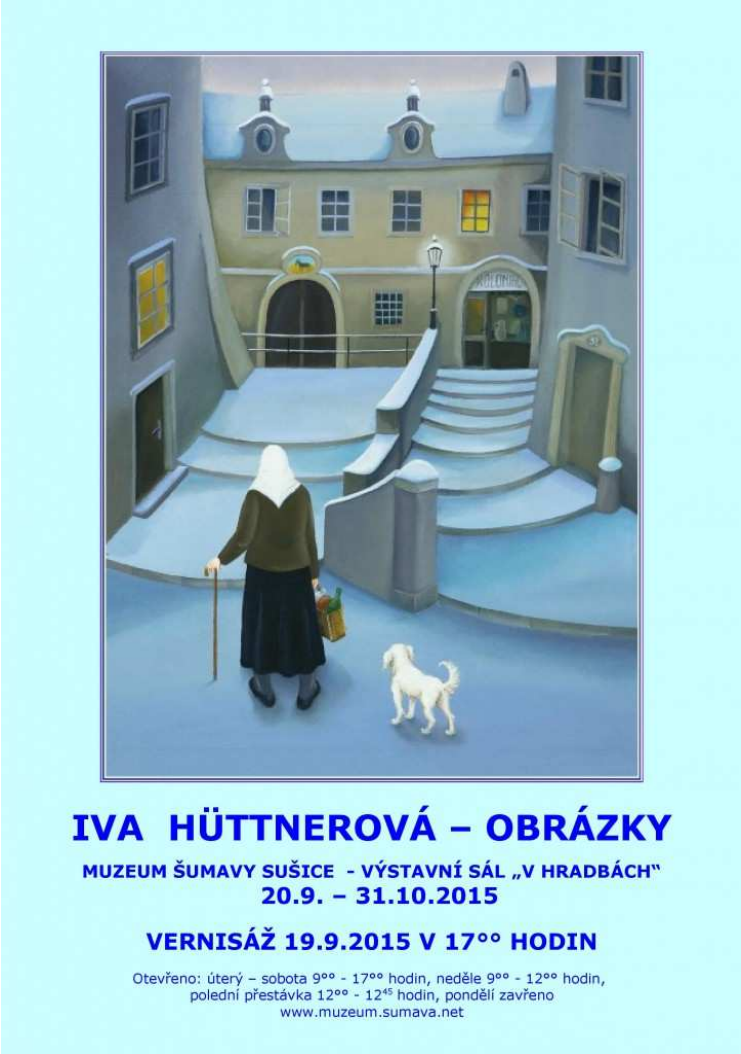
JOM HA ŠOA – NÁVRATY A NENÁVRATY

Součástí letošního mezinárodního dne vzpomínání na oběti holokaustu (hebrejsky Jom ha-šoa) v Sušici byla i celorepubliková soutěž pro děti na téma Návraty a nenávraty k 70. výročí osvobození a konce druhé světové války. Práce mohly být ve výtvarné nebo písemné formě, případně ve formě videa. Do soutěže se zapojilo několik sušických i mimosušických škol. Vybrané práce byly potom prezentovány na malé výstavě v sušickém muzeu.
květen 2015

IVA HÜTTNEROVÁ – OBRÁZKY

Iva Hüttnerová se narodila na konci roku 1948 v Praze. Hrála v Divadle Na Okraji, Pod Palmovkou, Divadle Josefa Dvořáka, Na Fidlovačce. Navrhovala kostýmy, jevištní dekorace a plakáty pro různá divadla a televizní pořady. Malovat začala jako samouk v Karlových Varech, kde měla v roce 1974 i svoji první výstavu. Dodnes realizovala na 200 autorských výstav v Čechách, na Slovensku, ve Švédsku i v Americe. Její obrazy jsou součástí stálých expozic naivního umění v Paříži a Hamburku. Šest let moderovala a vytvářela pořad Domácí štěstí v České televizi, moderovala také v pořad Barvy života speciál. Pokud jde o vystavené práce – je to jakýsi průřez tvorbou paní Hüttnerové - jednotlivé obrázky spojuje téma starých časů. Jsou to obrázky, které připomínají filmy pro pamětníky, romány z Večerů pod lampou, dobu hříšných lidí města pražského a v každém obrázku je skrytý malý příběh.
20.září – 31.října 2015

Příloha č. 8

V BARVÁCH BABÍHO LÉTA

Prodejní výstava p. Heleny Knězové a Ludmily Eignerové nabídla nápaditě vazby a dekorace ze suchých květin, netradičně zdobené hrnky, sklenice , stolky a obrázky.
1. září – 31.října 2015

OD ADVENTU DO TŘÍ KRÁLŮ

Výstava betlémů výhradně ze sbírek muzea a to jak historických, tak i od současných autorů. Výstavu doplnily předměty a texty mapující jednotlivé lidové tradice a zvyky od počátku Adventu do Tří králů.
5.12.2015 – 27.2.2015

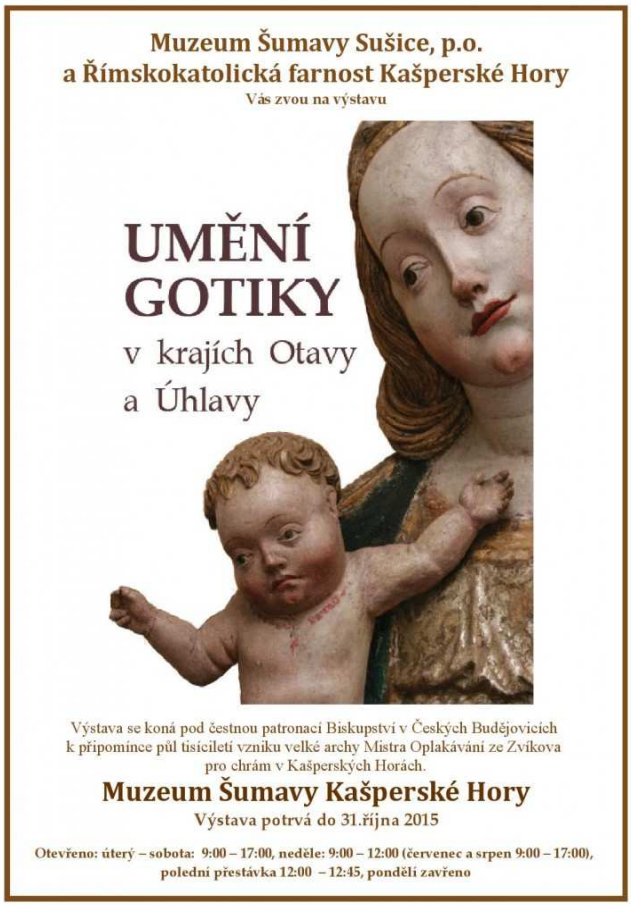

◆MUZEUM ŠUMAVY KAŠPERSKÉ HORY◆

UMĚNÍ GOTIKY V KRAJÍCH OTAVY A ÚHLAVY

Výstava UMĚNÍ GOTIKY v krajích Otavy a Úhlavy v muzeu v Kašperských Horách byla v prostředí regionu zcela mimořádným kulturním projektem zajímavým především shromážděním nejcennějších středověkých uměleckých památek z území jihozápadních Čech na jednom místě. Kromě vlastních exponátů Muzea Šumavy se na výstavě svými zápůjčkami podílejí Západočeské muzeum v Plzni, muzea v Klatovech, Strakonicích a Českobudějovická diecéze. V oblasti jižních a jihozápadních Čech působily dílny nejvýznamnějších sochařů počátku 16. století v Čechách – Mistra Oplakávání ze Žebráku a Mistra Oplakávání ze Zvíkova. Jejich díla patří mezi naprosté vrcholy pozdně gotické tvorby v českých zemích. Právě s Kašperskými je spojován největší počet děl Mistra zvíkovského Oplakávání. S největší pravděpodobností byl tento mistr k městu vázán významnými zakázkami a mohl zde mít po delší dobu i svou dílnu. Pro Kašperské Hory a jejich městský chrám vytvořil mimo jiné velkou oltářní archu (hlavní oltář), z níž

se dochovaly dodnes centrální životní plastiky Madony, sv. Markéty a sv. Linharta. Ve výstavě je vedle dalších prací tohoto mistra k vidění také například rekonstruovaná „malá“ kašperskohorská archa Panny Marie Ochranitelky jiného tvůrce se sochami Madony, sv. Šebestiána a Kryštofa a osmi deskovými obrazy z konce 15.století. V roce 2015 byla tato velice úspěšná výstava upravena (některé exponáty se vrátily majitelům) a ve zmenšené podobě byla prodloužena. Zvažuje se zároveň její další prodloužení i na rok 2016 ve formě dočasné expozice gotického umění
2.8.2014 – 31.12.2015

KRÁLOVSKÁ PRIVILEGIA A KORUNOVAČNÍ KLENOTY

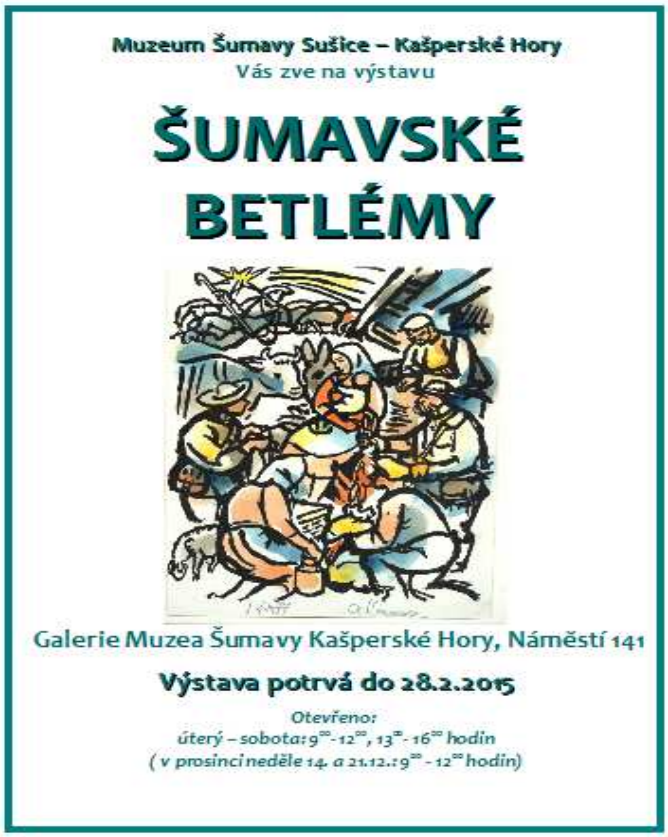
U příležitosti odhalení pamětní desky králi Janu Lucemburskému na budově muzea v Kašperských Horách jsme připravili exkluzivní výstavu 13 pergamenových originálů královských privilegií pro město Kašperské Hory z doby 14. až 18.století. Zcela výjimečně měla veřejnost příležitost vidět vzácné a zcela unikátní listiny panovníků pro Kašperské Hory jako například Jana, Karla a Zikmunda Lucemburského, Ladislava Pohrobka, Vladislava a Ludvíka Jagellonského, Ferdinanda Habsburského, Maxmiliána II., Rudolfa II.,Matyáše nebo Marie Terezie. Nepochybně nejcennějším exponátem v expozici byl pergamenový originál prvního městského privilegia, které Kašperské Hory obdržely od Jana Lucemburského 29.září 1345 nebo listiny, které ve 14.století vydalo samo město. Originály těchto privilegií byly vystaveny poprvé po téměř sedmdesáti letech a je velice pravděpodobné, bude trvat stejně dlouho, než bude mít veřejnost možnost opět je vidět. K atraktivitě jedinečné výstavy přispělo i vystavení kopií českých korunovačních klenotů ze sbírek Pražského hradu, které jsou součástí stálé expozice ve starém královském paláci na Pražském hradě.

Svými zápůjčkami se na výstavě podíleli Státní okresní archiv v Klatovech a Správa Pražského hradu. Z hlediska organizačního i finančního se jednalo o jednu z nejnáročnějších výstav muzea za posledních několik let.
12. září – 30. září 2015

◆GALERIE MUZEA ŠUMAVY V KAŠPERSKÝCH HORÁCH◆

ŠUMAVSKÉ BETLÉMY

Pro adventní a vánoční dobu připravili pracovníci Muzea Šumavy v prostorách Galerie výstavu historických a soudobých betlémů ze střední Šumavy. Návštěvníci tak mohli obdivovat výtvory legendárních betlemářů – řezbářů jako byli na konci 19. a počátku 20.století Prokop Mack, Wenzl Tutschku z Kašperských Hor, Alois Matschiner z Řetenic a další. Po delší době byl tak mimo jiné představen Tutschkuův betlém z kašperskohorské rodiny Hörnischovy z počátku 20.století se skupinami pastýřů, ale především daráků, kteří reprezentují snad všechny vrstvy obyvatelstva staré Šumavy. Podobně cenným betlémem jsou takzvané Hofmeistrovy jesličky ze Sušice ze sedmdesátých let 19.století nebo podstatná část velmi vzácného původně kostelního betlému z roku 1859, připisovaného místnímu truhláři, řezbáři a muzikantovi Prokopu Mackovi. V prezentaci soudobých betlémů samozřejmě nechyběla díla Karla Tittla z Velhartic, Vladivoje Hracha, Josefa Růžičky či nedávno zesnulého Jaroslava Podzemského z Kašperských Hor. Instalaci výstavy betlémů ze Šumavy působivě doplnila nápodoba šumavského lidového interiéru s ukázkami malovaného nábytku a podmaleb na skle a obrazy českých malířů 20.století, zachycující zimní krajinu jižních Čech a Šumavy.
5.12.2014 – 28.2.2015

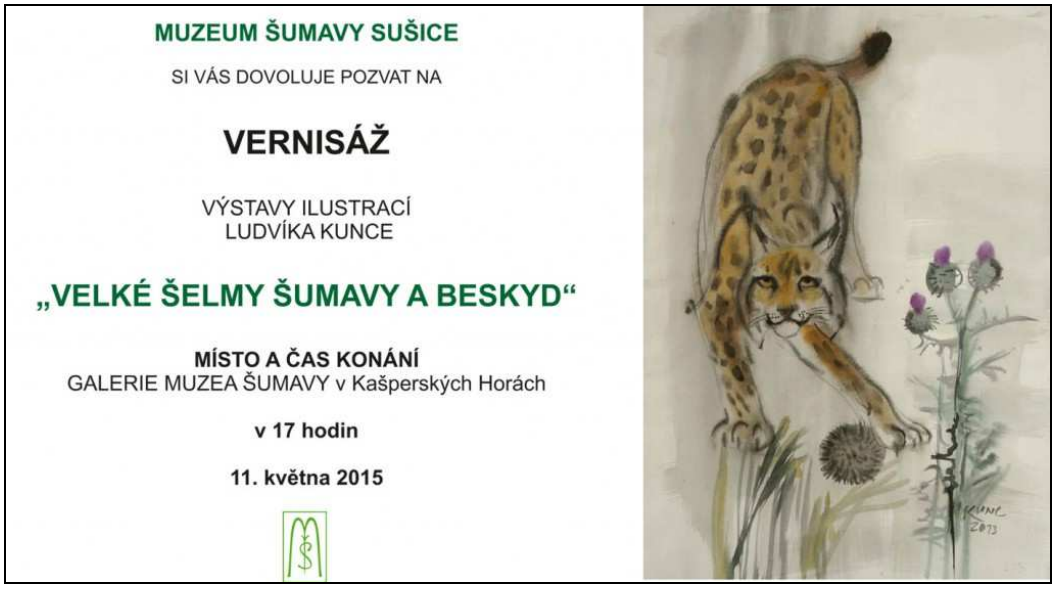
Příloha č. 8

VELKÉ ŠELMY ŠUMAVY A BESKYD

Hlavní celosezónní výstava v galerii muzea byla věnovaná unikátním kresbám pana Ludvíka Kunce z Ostravy. Ludvík Kunc je malíř, uznávaný zoolog, publicista a ochránce přírody. Narodil se v r. 1934 v Olešné u Rakovníka. Vystudoval obor knižní ilustrace a užitá grafika na VŠUP v Praze. Jeho umělecký rukopis vychází z dokonalé znalosti chování a anatomie zvířat, která pozoroval v přírodě a sledoval v zajetí. Od roku 1961 pracoval jako zootechnik ostravské ZOO. Své umělecké a přírodovědné zájmy spojil nejen s originálními zvířecími kresbami, ale také v několika vlastních knižních publikacích a velkém množství odborných i populárních článků. Výtvarně se podílel také na zhotovení mnohých naučných stezek na Ostravsku. Významně se také angažuje v biologickém výzkumu i jako ochránce přírody. Je také garantem projektu na záchranu velkých šelem v ČR. Zvláštní pozornost zaslouží jeho terénní poznatky, které získal sledováním rysů, vlků a medvědů v Karpatech. Často přebíral péči o mláďata velkých šelem. O 13leté péči o rysa Sixiho napsal také knihu Můj přítel rys.

Výstava se připravovala rok a půl a byla zaměřena na velké (medvěd, rys a vlk) i malé šelmy Šumavy. Základem bylo několik desítek kreseb pana Ludvíka Kunce, vytvořených během jednoho roku právě pro tuto výstavu a vhodně doplněných o exponáty zapůjčené ze Správy CHKO v Beskydech a dalšími exponáty (např. dermoplastické exponáty, odlitky stop, kosterní materiál atd.) ze sbírkového přírodovědného fondu muzea. Ilustrace pana Kunce byly zaměřeny především na životní projevy šelem, místa jejich výskytu a potřeby jejich ochrany před člověkem.
Součástí byla i menší samostatná výstava o velkých šelmách, kterou zapůjčila ZO ČSOP RADHOŠŤ.

Jako doprovodný program k výstavě bylo připraveno promítání filmů s ekologickou tématikou **OZVĚNY EKOFILMU,** tématické přednášky a byla vyhlášena výtvarná soutěž pro žáky základních škol **MALUJEME S LUDVÍKEM KUNCEM.** Práce z této soutěže budou vystaveny od počátku roku 2016 v Galerii muzea.
V souvislosti s touto výstavou bylo podle kreseb pana Kunce připraveno pro tisk a vydáno celkem 6 pohlednic. Předtiskovou úpravu zajistil, jako v uplynulých letech Vladimír Vlk, pohlednice v nákladu 1.000 kusů od každého motivu vytiskla tiskárna MI-JA Javorník. Na základě memoranda o spolupráci mezi NP Šumava a muzeem vydalo vedení Parku k této výstavě informační brožuru, na jejíž přípravě jsme se také podíleli.

Příloha č. 8

MUZEUM ŠUMAVY

VÁS ZVE NA
PRODEJNÍ VÝSTAVU
ILUSTRACÍ LUDVÍKA KUNCE

„VELKÉ ŠELMY ŠUMAVY A BESKYD“

SOUČÁSTÍ JE VÝSTAVA O VELKÝCH ŠELMÁCH ZO ČSOP RADHOŠŤ

MÍSTO KONÁNÍ
GALERIE MUZEA ŠUMAVY v Kašperských Horách

2. květen – 31. říjen 2015

Otevírací doba:

květen – červen
úterý – sobota: 9 – 12, 13 – 17
neděle: 9 – 12

červenec – srpen
úterý – neděle: 9 – 12, 13 – 17

září – říjen
úterý – sobota: 9 – 12, 13 – 17
neděle 9 – 12

změna vyhrazena

kontakt:
tel.: 376 582 226 (pokladna)

Výstava se koná ve spolupráci se Správou NP Šumava a ZO ČSOP Radhošť.

EKOFILM

MUZEUM ŠUMAVY
NABÍZÍ ŠKOLÁM A A JINÝM ZÁJMOVÝM SKUPINÁM
PROMÍTÁNÍ FESTIVALOVÝCH FILMŮ
S EKOLOGICKOU TÉMATIKOU
S NÁZVEM

OZVĚNY EKOFILMU

MÍSTO KONÁNÍ: MUZEUM ŠUMAVY – GALERIE KAŠPERSKÉ HORY

TERMÍNY PŘEDVÁDĚNÍ EKOFILMŮ
od 15. května – do 22. června

ve dnech
PONDĚLÍ a STŘEDA od 9 hodin

1 SKUPINA do 30 účastníků

PODMÍNKY PŘEDVÁDĚNÍ VIDEOTITULŮ:
přesný termín, zaměření, rozsah promítání a výběr titulů je nutno domluvit předem: kontakt – tel.: 376 555 197, Vladimír Vlk – kurátor sbírek

POZNÁMKA:
videotituly jsou výběrem z přehlídek festivalových filmů konaných v rámci akce EKOFILM (Český Krumlov, České Budějovice, Ostrava) a EKOfestivalu TSTTT -Týká se to také tebe v Uherském Hradišti
přehlídka videotitulů je zdarma

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ
PRO ŽÁKY A STUDENTY ZÁKLADNÍCH ŠKOL

MUZEUM ŠUMAVY
VYHLAŠUJE

při příležitosti výstavy ilustrací Ludvíka Kunce
s názvem „VELKÉ ŠELMY ŠUMAVY A BESKYD“
pořádané od května do října 2015
v Galerii Muzea Šumavy v Kašperských Horách

VÝTVARNOU SOUTĚŽ
MALUJEME S LUDVÍKEM KUNCEM

PODMÍNKY SOUTĚŽE
termín vyhlášení – květen 2015
termín ukončení – říjen 2015
formát výtvarných prací: A3, A2

témata pro zpracování výtvarných prací:
ŠELMY NAŠÍ PŘÍRODY
PŘÍRODA ŠUMAVY
v rámci zpracování ilustrací mají žáci a studenti základních škol vstupné zdarma na výstavu ilustrací L. Kunce - „ Velké šelmy Šumavy a Beskyd

termín odevzdání všech prací – do 31. října 2015 v Galerii Muzea Šumavy

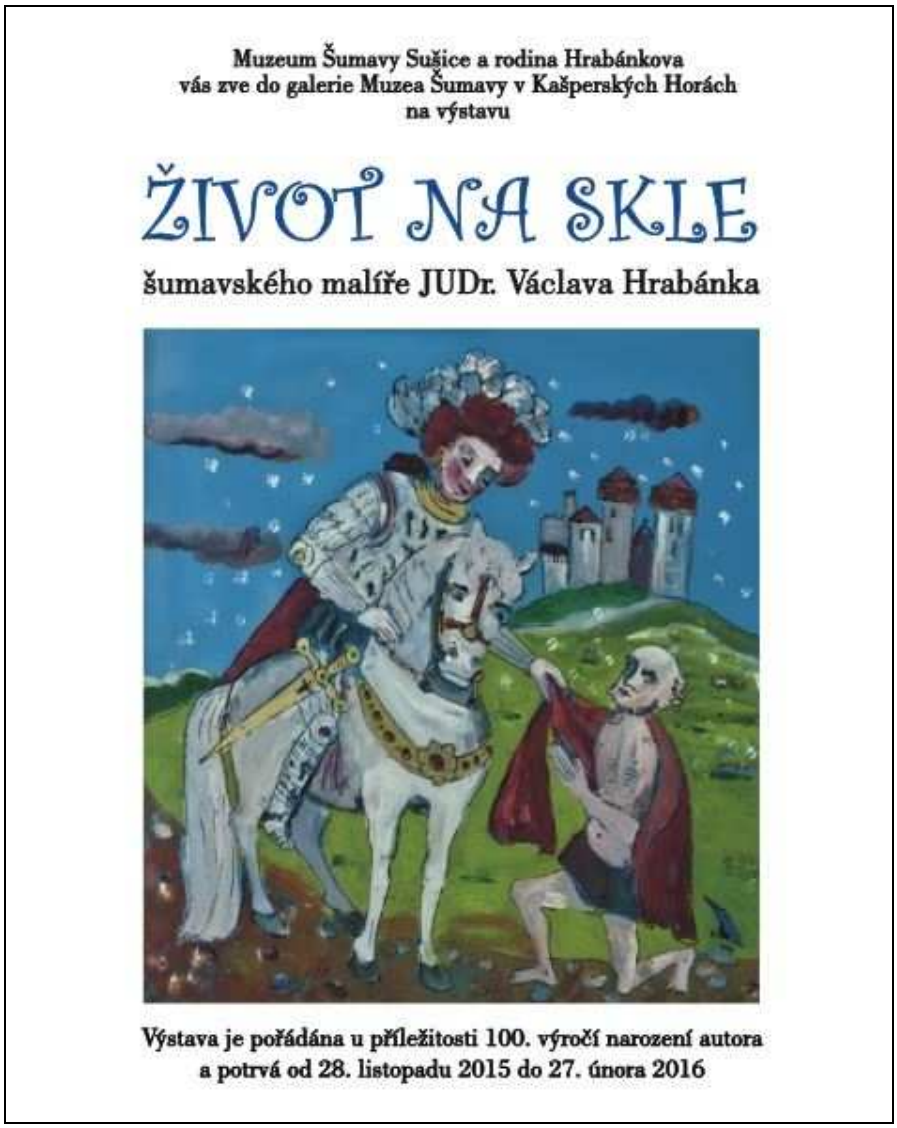
POZNÁMKA:
Muzeum Šumavy, po ukončení soutěže zajistí:
1. **vyhodnocení nejlepších prací,** nejlépe ohodnocení ilustrátoři budou odměněni
2. **uspořádání následné výstavy studenských prací** v Galerii Muzea Šumavy v Kašperských Horách z výběru dodaných výtvarných prací

INFORMACE A KONTAKTY
Galerie Muzea Šumavy – Kašperské Hory, tel.: 376 582 226
nebo
přírodovědné pracoviště Muzea Šumavy, tel.: 376 555 197
e-mail: khmuzeum@seznam.cz

Příloha č. 8

ŽIVOT NA SKLE ŠUMAVSKÉHO MALÍŘE VÁCLAVA HRABÁNKA

V roce 2015 uplynulo 100 od narození a 10 let od úmrtí osobitého šumavského výtvarníka JUDr. Václava Hrabánka. JUDr. Václav Hrabánek, malíř neprofesionál, který obnovil šumavskou tradici svatých obrázků malovaných na skle, se narodil v Terstu v roce 1915. Rodina se později odstěhovala do Prahy, kde si jeho otec zařídil bankovní obchod Hrabánek a spol. a syn se stal jeho společníkem. Před druhou světovou válkou začal studovat práva, ale během války, kdy byly vysoké školy uzavřené, musel studia přerušit. Dostudoval v roce 1946 a ve stejném roce se po smrti svého otce stal i majitelem firmy. Po převratu v roce 1948 byl však majetek rodiny zkonfiskován, JUDr. Václav Hrabánek musel odevzdat klíče od banky a nesměl do ní již vstoupit. V dalších letech, kdy nesměl vykonávat právnickou činnost ani úřednickou práci, pracoval jako lesní dělník, závozník, řidič a nakonec jako taxikář. V roce 1966 si manželé Hrabánkovi koupili na Šumavě nedaleko Hartmanic tři sta let starý mlýn, kde nakonec bez vody, elektřiny a dalších vymožeností civilizace, obklopeni hlubokými lesy, prožili třicet let. Během té doby se tento vitální, optimismem a dobrou náladou neustále hýřící člověk, seznámil i s tradiční lidovou malbou na skle a sám se jí začal věnovat. Postupně se od tradičního vyobrazení postav jednotlivých světců propracoval až k rozsáhlým kompozicím, scénám s množstvím postav a parafrázím pláten velkých mistrů, která tradiční lidoví umělci neznali.

Podle vlastních předloh vytvářel jeden, maximálně dva obrázky, na rozdíl od dřívějších výrobců, kteří podle šablony dělali několik desítek až stovek kopií. O jeho práci se začala brzy zajímat i muzea. Jako první to bylo Národopisné oddělení Národního muzea v Praze. Dnes jsou jeho obrázky zastoupeny ve sbírkách mnoha muzeí, zdobí místní kapličky a kostely a objevují se také v soukromých sbírkách u nás i v zahraničí. Oblíbenou historickou postavou Václava Hrabánka byl český král Václav IV., jehož symbolem byl ledňáček ve věníku. Ledňáček, který je také symbolem lidské duše, se objevuje téměř na všech Hrabánkových podmalbách a nahrazuje vlastně autorův podpis. Po mnoha letech strávených na samotě ve starém mlýně se manželé Hrabánkovi rozhodli "k návratu do civilizace" a přestěhovali se do domku v Kašperských Horách. JUDr. Václav Hrabánek zemřel po několikaměsíční nemoci krátce po svých devadesátých narozeninách 20. dubna 2005.

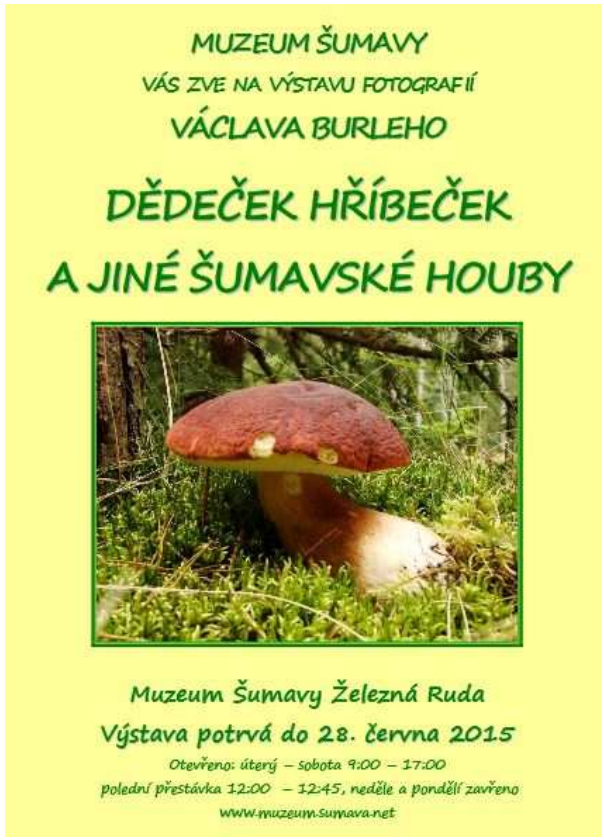
Výstavu připravilo muzeum ve spolupráci s rodinou, která zapůjčila rozsáhlý soubor podmaleb vytvořených právě V. Hrabánkem. Muzeum se také podílelo na vydání doprovodné publikace „Život na skle šumavského malíře Václava Hrabánka“. Publikaci, jejíž vydání významně podpořili rodinní příslušníci a přátelé p. Hrabánka, vydala společnost IC...publicity.

◆MUZEUM ŠUMAVY ŽELEZNÁ RUDA◆

ČELAKOVSKÝ, KRÁTKÝ, POSPÍCHAL – OBRAZY, KRESBY

Společná výstava tří autorů – Miloslava Čelakovského, Jindřicha Krátkého a Josefa Pospíchala.
2.12.2014 – 28.2.2015

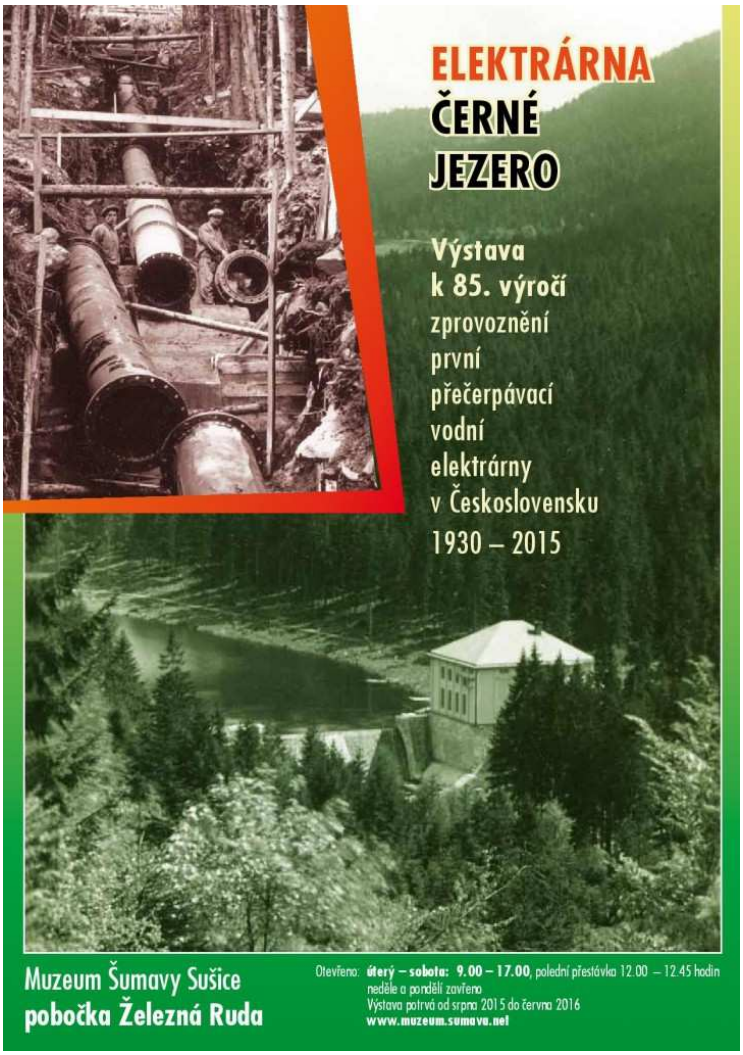

DĚDEČEK HŘÍBEČEK A JINÉ ŠUMAVSKÉ HOUBY

Výstava velkoformátových barevných fotografií hub od autora Václava Burleho.
1. května – 28.června 2016

ELEKTRÁRNA ČERNÉ JEZERO

Elektrárna Černé jezero je naše nejmenší a zároveň nejstarší elektrárna. Jezero leží pod severním svahem Jezerní hory, která se nad ním zvedá 320 m vysokou Jezerní stěnou. Dno jezera tvoří skála na níž je v současné době asi 9 m kalu, který tvoří pyl z okolních stromů, ukládající se zde po tisíce let. Historickou perličkou z dějin Černého jezera je akce komunistické Státní bezpečnosti z roku 1964, která zde rozehrála mystifikační aféru s nálezem údajných tajných dokumentů z 2. světové války (tomuto tématu se věnovala výstava AKCE NEPTUN, kterou jsme v tomto muzeu instalovali v předchozím roce). Ve 20. letech 20. století inspirovalo Černé jezero vrchního technického radu Zemského úřadu v Praze Ing. Karla Koska ke stavbě první přečerpávací vodní elektrárny v tehdejším Československu. Investorem byly Západočeské elektrárny, projektantem a dodavatelem technologie Škodovy závody v Plzni. Stavba byla dokončena a uvedena do provozu v r. 1930 a letos tak oslavila 85 let od svého vzniku. Vlastní stavba náročného díla v obtížných přírodních podmínkách trvala pouze rok a tři čtvrtě. V budově elektrárny je umístěna Peltonova turbína o instalovaném výkonu 1500 kW. Hráz na řece Úhlavě uzavírá spodní vyrovnávací nádrž s obsahem 25 000 m3. Od roku 1960 je čerpadlový provoz omezen.

Příloha č. 8

◆MUZEUM Dr. ŠIMONA ADLERA V DOBRÉ VODĚ◆

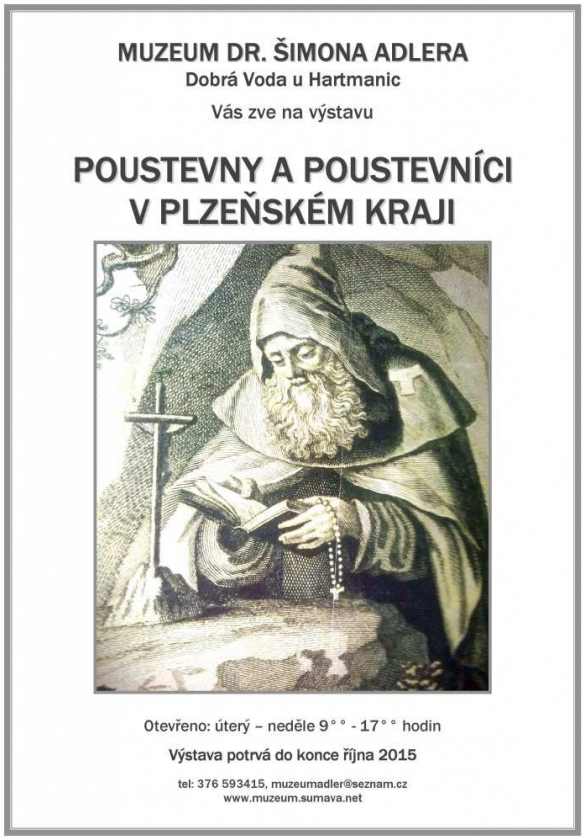
ŽIDOVSKÉ KOMUNITY NA SUŠICKU

Tuto putovní výstavu připravilo Západočeské muzeum v Plzni. V muzeu v Dobré Vodě byla její poslední instalace a při převedení této pobočky pod Muzeum Šumavy byla výstava v muzeu ponechána.
13.listopadu 2014 – březen 2015

POUSTEVNY A POUSTEVNÍCI V PLZEŇSKÉM KRAJI

V roce 2015 uplynulo 970. let od úmrtí svatého Vintíře (něm. Heiliger Günther), který se až v pozdních letech stal poustevníkem a zemřel na Šumavě. Proto se pracovníci muzea rozhodli toto výročí připomenout originálně – výstavou o poustevnách a poustevnících v Plzeňském kraji. Také tuto výstavu připravilo jako putovní Západočeské muzeum v Plzni.
Pousteven byly po západočeském kraji desítky a poustevnictví samo o sobě mělo už od 11. století různé poustevnické řády a kongregace. Pro Šumavu, proslulou neprostupnými hvozdy, ovšem příliv poustevníků znamenal i lepší střežení obchodních stezek, které tudy procházely. Ačkoliv o existenci poustevníků v tak rané době příliš materiálu neexistuje, název Vintířovy stezky vedoucí z Pasova přes Dobrou Vodu u Hartmanic do Břevnovského kláštera výmluvně poukazuje na tuto skutečnost.
Nejen Vintíř, ale i blahoslavený Ivan, či svatý Prokop poustevničili v Královském hvozdu a mnozí další, jejichž jména se v pramenech nedochovala. Návštěvníci výstavy mohli zapátrat po torzech pousteven, někdy až překvapivě zachovalých, projít se tak ve šlépějích dávných světců a zjistit, že to s existencí a účelem pousteven bylo ještě mnohem zajímavější.
květen – říjen 2015

Příloha č. 8

SVATÝ VINTÍŘ – STAVITEL MOSTŮ

Výstava připomíná 1060 let od narození sv. Vintíře a je věnována výrazné postavě našich i německých dějin. Sv. Vintíř (asi 955 - 1045), který pravděpodobně pocházel z bohatého a vlivného durynského rodu, se stal mnichem benediktýnského řádu až v pokročilém věku. Na sklonku svého života se Vintíř uchýlil na Šumavu, k vrcholu Březníku, kde pod skálou, která je dnes pojmenovaná po něm, založil svoji poustevnu. Jeho stopy ale nacházíme i na dalších místech Šumavy, např. na Mouřenci či přímo v Dobré Vodě. Vintíř se již za svého života těšil značné úctě, pohyboval se na panovnických dvorech na území dnešního Německa, v Čechách i Uhrách, navštívil dokonce i Řím a na svých cestách poznal velký kus Evropy. O životě i smrti Vintíře se dochovaly nejrůznější pověsti a legendy.

Na výstavě byly představeny výhradně předměty ze sbírek muzea, například Milostná socha poustevníka Vintíře, barokní vyřezávaná křtitelnice a mramorová kropenka s erbem Wunschwitzů z roku 1732 z Dobré Vody. Velice zajímavá je také malba na plechu z doby kolem r. 1800, která pochází z původní kapličky sv. Vintíře na nedalekém Březníku. Výjev kromě samotného sv. Vintíře představuje i legendární motiv setkání knížete Břetislava a Vintíře. Na desce je český a německý nápis: „Ó Břetislave, na tomto místě takový poklad skovaný, který tobě před časy milý byl, nyní ale nám i budoucím, všem, který tebe zbožně hledati budou příjemný bude“. Jedná se o citát z Životopisu sv. Vintíře (Vita s. Guntheri). Při restaurování obrazu v roce 2007 se zjistilo, že na zadní straně, která byla překryta černou barvou, je starší zpracování stejného motivu. Barva byla odstraněna a obě strany obrazu byly zrestaurovány díky pečlivé práci manželů Dagmar a Jana Hálových z Lažánek u Blatné. Výstavu doplnila rozsáhlá a bohatá ikonografie. Výstava se konala pod záštitou ŘK farnosti Dobrá Voda.
7. června 2015 – 31.října 2015 (prodlouženo do března 2016)

Příloha č. 8

◆VÝSTAVY POŘÁDANÉ NEBO SPOLUPOŘÁDANÉ MUZEEM V JINÝCH PROSTORÁCH◆

EXPOZICE KARLA KLOSTERMANNA NA BŘEZNÍKU

Poměrně zachovalou stavbu bývalé myslivny, která stála při staré obchodné stezce téměř na zemské hranici uprostřed rozlehlých šumavských hvozdů, adaptoval v roce 2002 Národní park Šumava a upravil ji na informační středisko. Dne 24. května 2003 zde byla v podkroví myslivny otevřena expozice Karla Klostermanna - spisovatele Šumavy. Místo nebylo zvoleno náhodou, protože do Březníku - Pürstlinku a jeho okolí zasadil spisovatel Karel Klostermann svůj nejznámější román - Ze světa lesních samot. Veškeré exponáty jsou zapůjčené ze sbírek Muzea Šumavy a také instalaci prováděli zaměstnanci muzea sami. V roce 2015 byla provedena kontrola a drobné úpravy této expozice.

HISTORIE A TRADICE V OBRAZECH BOHUSLAVA BISINGERA

Na výstavě, kterou muzeum instalovalo ve výstavních prostorách IC Kašperské Hory, byl představen výběr z rozsáhlého souboru kreseb, které v roce 2015 koupilo muzeum od pana Bohuslava Bisingera.
13.prosince 2015 – 5.února 2016

KONEC ŠPATNÝCH ČASŮ

Spolupráce na výstavě s Městským kulturním střediskem Kašperské Hory
k 2. světové válce. Jednalo se zejména o zápůjčky, poskytnutí obrazového materiálu, zpracování textů a popisek. Výstava představila válečné a poválečné období Kašperských Hor a okolí ve fotografiích, historických předmětech a dokumentech shromážděných místními občany
26. dubna - 14. června 2016

Kromě uvedených výstav představuje Muzeum Šumavy vybrané kolekce předmětů na komorních "jednovitrínových" výstavách ve vstupní hale muzea a předsálí nového výstavního sálu „V hradbách" v Sušici. V roce 2015 byly takto nainstalovány 2 minivýstavky na téma ŘEZBÁŘ PAVEL SVOBODA (připraveno v prosinci 2014 při příležitosti znovuzprovoznění sušického mechanického betlému a připomenutí památky jednoho z autorů, který zemřel v květnu roku 2014). Druhou výstavou byly SKLENĚNÉ ŠUMAVSKÉ DŽBÁNY A DŽBÁNKY prezentující významný dar 20 historických skleněných džbánků paní Tamary Beranové do sbírek muzea v roce 2013.

7. OPRAVY A UDRŽOVÁNÍ OBJEKTŮ

◆Muzeum Šumavy Sušice◆

V roce 2012 proběhlo slavnostní otevření nově zrekonstruovaných prostor muzea. Objekt bývalé strážnice v areálu muzea byl zastřešen, vznikl zde víceúčelový sál vybavený potřebným výstavním mobiliářem, projekční technikou a židlemi (kapacita pro 100 osob). Také přízemní prostory s malým lapidáriem lze využívat pro menší výstavy obrazů, fotografií atd. lapidárium postupně zaplňujeme restaurovanými unikátními kovanými kříži ze zrušeného sušického hřbitova. Dvůr muzea zůstal zachován v původní podobě, i když zde přibyl nový výrazný prvek - originální moderní propojovací objekt s atypickou prohnutou prosklenou stěnou mezi stávající expozicí a opraveným objektem. Reflexní sklo, které je zde použité, zrcadlí ostatní objekty na nádvoří, což umocňuje celkový dojem z vnitřního areálu muzea. Za tuto rekonstrukci a dostavbu historického objektu získalo muzeum nominaci a následně i 1. místo v 11. ročníku soutěže Stavba roku Plzeňského kraje 2013. Jinak v roce 2015 probíhala v objektu běžná drobná údržba a opravy a malování části stálé expozice v přízemí.

◆Muzeum Šumavy Kašperské Hory◆

V Kašperských Horách vlastní Muzeum Šumavy tři objekty, u nichž bylo zřejmé již před několika lety, že je nutná jejich celková rekonstrukce. Záměrem bylo tuto rekonstrukci rozdělit tak, aby co nejméně narušila chod muzea. Proto byly práce rozděleny do tří etap. První etapa byla zahájena v roce 2006 a v jejím byl postaven nový moderní depozitář s kancelářemi a studovnou. I. etapa rekonstrukce byla dokončena v prosinci roku 2008 a celkové náklady činily 15,86 mil. Kč. Celá akce byla financována z rozpočtu Plzeňského kraje.V letech 2009 – 2011 proběhla II. etapa rekonstrukce objektu čp. 141 (tzv. Galerie). V přízemí objektu je velká výstavní síň a v patře by měla výhledově vzniknou nová expozice šumavského sklářství. Náklady na druhou etapu rekonstrukce byly ve výši 18,47 mil. Kč a stejně, jako v případě I. etapy, i zde je celá akce financována z rozpočtu Plzeňského kraje. Rekonstrukce již řešila i budoucí propojení tohoto objektu se sousední budovou čp. 140 (současná stálá expozice), bezbariérové vstupy a umístění výtahu. Stálá expozice muzea byla zároveň upravena tak, aby se tyto průchody mohly již využívat. Dokončení této rekonstrukce (III.etapa) v nejbližších letech zřejmě neproběhne, i když by bylo velice žádoucí. Kromě přízemí je celá expozice nedostupná imobilním návštěvníkům (navíc stávající schodiště je velice nepohodlné i pohyblivé návštěvníky – zejména starší a děti). Součástí rekonstrukce je i výtah. A v neposlední řadě – pokud by se rekonstrukce nedokončila, ztratily by význam některé výše uvedené stavební úpravy provedené v rámci II.etapy rekonstrukce

V roce 2014 jsme reorganizoval návštěvnický provoz a vytvořili jsme jednotný vstup do celého areálu, kde byla umístěna nová pokladna a ostatní prostory byly rozděleny na tři samostatné okruhy – stálou expozici, výstavní prostory v budově čp. 140 (muzeum) a výstavní prostory v čp. 141 (galerie). Původní vstupní hala muzea (čp. 140) s pokladnou prošla úpravou (vyklizení, vymalování, osvětlení) a byla využita jako další výstavní prostor.

V roce 2015 jsme vyklidili v přízemí objektu čp. 140 bývalou fotokomoru a botanický depozitář, provedli malé stavební úpravy (vybourání vnitřní příčky, odpojení vodoinstalace, malování atd.), čímž jsme získali další výstavní místnost. První výstava, kterou jsme zde instalovali, byla výstava „Královská privilegia a korunovační klenoty“.

Prováděné úpravy byly víceméně v souladu s projektem na III.etapu rekonstrukce muzea. Vnější vzhled objektu čp. 140 se stává svým způsobem ostudou kašperskohorského náměstí a v některých místech začíná opadávat fasáda.Potěšitelné proto je, že na rok 2016 byly uvolněny finanční prostředky na vnější úpravy této budovy – nový krov a střecha, výměna oken, oprava a zateplení fasády.

◆Muzeum Šumavy Železná Ruda◆

Před hlavní sezonou 2015 jsme již tradičně zajistili sami úklid vitrín a mytí skla a porcelánu ve vitrínách, protože zde není uklízečka (stávající zaměstnanec zajišťuje pouze běžný úklid). Větší opravy a údržbu objektu zajišťuje vlastník objektu – Město Železná Ruda. Bohužel v roce 2015 opět odsunul plánovanou rekonstrukci topení.

◆Depozitář ve Volšovech◆

Zde se pouze několikrát během roku sekala tráva. Případné opravy a údržbu objektu zajišťuje vlastník objektu – Město Sušice. Vzhledem k tomu, že vlastník objektu schválil záměr prodeje tohoto objektu, bylo prioritou roku 2015 dokončení vystěhování sbírek z tohoto depozitáře. Objekt jsme měli od města Sušice pronajatý dlouhodobě zcela bezplatně a jeho vystěhování jsme stejně po získání objektu bývalé praktické školy v Kašperských Horách plánovali.

◆Depozitář v Březanech◆

Zde byly provedeny drobné práce - sekání trávy, opravy plotu, drobné opravy na střeše atd. Na jaře byla provedena v depozitáři deratizace. V průběhu roku byla opravena spodní část fasády, natřena část oken a mříže v přízemí.

◆Depozitář v bývalé praktické škole v Kašperských Horách◆

Převodem od Plzeňského kraje získalo muzeum v roce 2012 nově objekt bývalé základní praktické školy v Kašperských Horách. V současnosti je objekt muzeem využíván jako depozitář. Byly sem přestěhovány sbírky textilu a archeologie, byl zde uložen rozměrnější nábytek ze sbírek muzea a další rozměrnější sbírkové předměty, jako např. žebřiňáky, saně na svážení dřeva, velké mandly. Plánuje se zde vybudování specializovaného depozitáře pro zoologické, botanické, mineralogické a geologické sbírky, včetně manipulačního prostoru na zpracování tohoto materiálu, vybavená preparátorská dílna, případně malé konzervátorské pracoviště a prostor pro badatele. Dále by se měly být umístěny ještě některé menší fondy - modely a odlitky, gramofonové desky, noty.
Objekt sloužil řadu let jako škola a jeho vnitřní dispozice nepotřebuje velké změny. Chodby jsou dostatečně široké, každá místnost má z chodby samostatný vstup, do všech místnostní byla zavedena voda. Pro současné potřeby je zde především nadbytečné množství prostor bývalého sociálního zázemí. Pokud jde o vhodné podmínky pro uložení a zabezpečení sbírek (tedy celkově zlepšení péče o sbírkový fond dle současných standardů), pak nevýhodou objektu je zvýšená vlhkost v přízemí, nevhodné a neekonomické vytápění akumulačními kamny a chybějící klimatizace. Bude třeba vyřešit novou elektroinstalaci. Objekt nemá pro uložení sbírek také vybavení

vhodným úložným regálovým a závěsným systémem podle druhu a charakteru jednotlivých sbírek. Chybí také prostor pro práci s těmito sbírkami, jejich konzervaci, zpracování nových přírůstků (zejména přírodovědný materiál) a prostor pro badatele. Objekt nemá zateplení a také okna a vstupní dveře jsou zcela nevyhovující. EZS je zde pouze v minimálním rozsahu a nepokrývá celý objekt. Vjezd do dvora má nedostatečnou šířku a chybí kryté stání pro služební vozy. V objektu není výtah pro lepší manipulaci se sbírkami a pro pohyb osob se sníženou mobilitou (badatelé).

Ve všech objektech proběhla také pravidelná revize hasicích přístrojů, EZS a EPS, výtahu (Sušice), elektrozařízení a hromosvodů a revize kotelen. Další běžná údržba se provádí v průběhu roku dle potřeby.

8. OSTATNÍ ČINNOST MUZEA

◆Odborná činnost◆

Muzeum Šumavy má dvě odborná pracoviště – historické v Sušici a v Kašperských Horách a přírodovědné v Kašperských Horách. Historické oddělení se m.j.věnuje studiu a zpracovávání témat z regionálních dějin. Své místo má i výzkumná a dokumentační činnost v terénu. Odborní pracovníci muzea se kromě péče o část sbírek a jejich inventarizaci věnují přípravám výstav (scénáře, výběr exponátů, návrh výtvarného řešení výstavy a osobní účast na její instalaci), úpravám stálých expozic, přípravě podkladů k publikacím. Velký díl času se věnují odborní pracovníci zodpovídání odborných dotazů, odborným konzultacím, badatelům, studentům i dalším zájemcům o šumavskou vlastivědu (hlubší spolupráce se studenty přináší možnost získání jejich regionálně zaměřených prací do muzejní knihovny).
Historické pracoviště se významně věnuje popularizaci poznatků regionální historie nejen přednáškovou a výkladovou činností, ale také prostřednictvím knižních publikací, sborníků a časopisů, novin, rovněž prostřednictvím médií jako jsou rozhlas, televize, internet. Osvědčila se spolupráce s regionálními nakladatelstvími. Odborní pracovníci se opět podíleli svými odbornými příspěvky a poskytnutím sbírek na některých významnějších vydavatelských projektech.
Muzeum nepravidelně vydává vlastivědný sborník (1x za dva rok) a díky personálnímu posílení odborných pracovníků se ustálila i redakční rada tohoto sborníku. K některým významnějším tématickým výstavám vycházejí podle finančních možností doprovodné, mnohostránkové ilustrované publikace. Pro veřejnost se příležitostně pořádají přednášky pozvaných specializovaných odborníků a tématické vlastivědné večery s prezentacemi nových vlastivědných knih a dokumentárních filmů o Šumavě. Odborní pracovníci se účastní odborných sympozií k regionální problematice, v některých případech přímo spolupracují na jejich organizaci. Muzeum Šumavy své aktivity rozvíjí také na základě spolupráce s řadou příbuzných (velkých i malých) zařízení doma i v zahraničí (Národní galerie, Národní muzeum či Pražský hrad). Tradiční je mnohaletá spolupráce se specializovanými odborníky, čelnými reprezentanty svých oborů (Jan Royt, Vít Vlnas, Duňa Panenková, Jan Mergl, Blanka Stehlíková, Vladimír Procházka, Jiří Fröhlich, atd.). Ze zahraničních pracovních kontaktů připomeňme jako dlouholeté spolupracovníky muzea ve St. Oswaldu, Zwieselu, Frauenau, Regenu či Neukirchen bei Hl. Blut.

◆Činnost historického pracoviště v Sušici

PhDr. Jan Lhoták - historik

Správa sbírkového fondu a katalogizace. Do databáze Bach bylo zaneseno za rok 2015 pouhých 20 samostatných položek. Šlo vesměs o nové přírůstky, které nebyly přiřaditelné k již existujícím signaturám nebo si s ohledem na svůj význam zasloužily signaturu samostatnou. Dalších šest desítek předmětů bylo v rámci sbírky písemností a tiskovin přemanipulováno (kvůli snazšímu dohledání) a další drobné přírůstky rozmnožily již existující signatury. Z cennějších přírůstku zaslouží zmínit pamětní a účetní kniha papírenské rodiny Eggerthů z Prášil (sign. P 379), účetní kniha chudinského ústavu v Hrádku u Sušice z let 1861-1902 (sign. P 380) či pamětní kniha Veterinářského střediska v Sušici z let 1978-1989 (sign. D 185). Stejně jako v předchozích letech, přilákaly sbírky ke studiu badatelskou veřejnost. Bylo vystaveno celkem 12 badatelských listů. Další badatelské dotazy byly vyřizovány korespondenčně.
Historický výzkum pokračoval v intencích předchozích let. Prioritami nadále zůstávají informačně nejbohatší archivní fondy k dějinám Sušice a Sušicka – Archiv města Sušice, Okresní úřad Sušice (Státní okresní archiv Klatovy), Archiv pražského arcibiskupství I, Stará manipulace (Národní archiv) a Krajský úřad Prácheň (Státní oblastní archiv Třeboň), pochopitelně s četnými přesahy do fondů sekundárního rázu v dalších archivech (Archiv Národního muzea, Státní oblastní archiv v Plzni aj.).

Prezentace výsledků bádání a spolupráce s veřejností. Do konce října 2015 byly shromážděny rukopisy pro devátý svazek Vlastivědného sborníku Muzea Šumavy, na který bylo neúspěšně žádáno z dotačního programu Nadace ČEZ. Historik vedle toho publikoval několik odborných příspěvků v recenzovaných časopisech a sbornících (kupř. o bibliografii Šumavy). Přispívá často i do místních novin. Realizoval také několik přednášek pro veřejnost – v dubnu v rámci pravidelných schůzek spolku Pražský Sušičan o tzv. Rozacínovském domě, v květnu organizoval komentované prohlídky v rámci Noci kostelů a pronesl pro veřejnost přednášku o husitství v Sušici a na Sušicku. V rámci krajského festivalu „9 týdnů baroka“ pronesl 26. srpna přednášku o barokním umění v Sušici a na Sušicku, pro Český rozhlas poskytl v průběhu roku dva rozhovory (kaple Anděla Strážce, sušické sirkařství a cínový poklad) a popularizoval historické dění v regionu formou přednášek pro Univerzitu třetího věku (v Klatovech, říjen a listopad)

Knihovna. Po stanovení dalšího směřování muzejní knihovny v předchozím roce se hlavní pozornost věnovala především doplňování knihovního fondu regionální historickou i přírodovědnou produkcí. K 31. prosinci 2014 knihovna Muzea Šumavy eviduje celkem 21.228 inventárních čísel, což odpovídá přírůstku 99 knižních titulů za celý rok 2015. Přímým nákupem z toho počtu bylo získáno 46 knih za celkem 7.039 Kč. Další tituly (periodika) byly zakoupeny formou pravidelného předplatného.

Práce s badateli v roce 2015 (výběr):
9.1. Libor Elleder, ČHMÚ Praha – povodeň v Klatovech v roce 1310,
12.1. Jiří Pěnek, Kašperské Hory – lokalizace mlýna u Vacova,
22.1. P. Felix Slouka, OFM. (Liberec) – publikace od A. Jarolímka a J. Mottla,
26.1. Lukáš Kopecký (Klatovy) – kolektivizace na Sušicku,
27.1. Infocentrum Rabí – fotografie z transportu kamene pro Národní divadlo,
27.1. Kateřina Havlíková – evidence opuštěných staveb (Urbex.cz) – bývalá porodnice,
9.2. Bc. Tomáš Studenovský, Zdice – Miloš Seifert,
9.2. PhDr. Jan Kilián, (ZČU Plzeň) – lektorace knihy o třicetileté válce v Kašp. Horách,
12.2. PhDr. Zlata Gersdorfová (ZČU Plzeň) – uložení register hradu a panství Rabí,

12.2. Dr. Wolf-Dieter Ostermann (Aschersleben, Německo) – Böttgerův patent na bezpečnostní zápalky a jeho aplikace v sušických sirkárnách,
12.2. Zdeněk Svoboda, kastelán hradu Kašperk – dějepisné práce o Prácheňském kraji,
13.3. Mgr. Jitka Hričková (Öffentlichkeitsarbeit Ziel 3-Projekt ArchaeoMontan) – sušický cínový poklad,
16.4. Ing. Roman Gronský, Olomouc – hodináři v Sušici v raném novověku,
18. 5. Marek Vajchr, FAMU – sken tisku Dějiny obrazu Panny Marie Sušické,
27.5. Marek Přibil – rukopisy básní od K. M. Villaniho,
9.6. Miroslav Zmítko – korespondence mezi V. K. Klicperou a J. A. Gabrielem,
9.6. Vilém Hrdlička (Strakonice) – malakologická díla v kapucínské knihovně,
27.6. Mgr. Tereza Žůrková (Muzeum Hudby) – reklama k hudebninám Josefa Kadeřábka v Klatovech (Šumavan 1869),
7.9. Monika Urbanová (ZOO Praha) – Vilibald Weinzettl, externí grafik n. p. Solo Sušice,
10. 9. Lukáš Holeček – životní data Jana Taula pro edici spisů TGM,
10. 9. Zdenka Mereau (Francie) – životní osudy Ing. Leo Schwarzkopfa v Sušici,
19.10. Tomáš Herajt – Šumavan 1881, s. 511 (zprávy o předcích),
1.12. Kurc, Sušice – dějiny domu čp. 51/I v Sušici.

Mgr. Miroslav Buršík - historik a kurátor fotografického archívu

V roce 2015 se jeho činnost zaměřila především na pokračující digitalizaci starých archivních fotografií ze sbírkového fondu Muzea Šumavy a postupné zpracování a novém třídění toho sbírkového fondu do tematicky ucelených souborů pro rychlejší a přehlednější vyhledávání. Jedná se o soubor převážně unikátních historických fotografií zobrazující město Sušice (domy, obchody, ulice), významné osoby města Sušice, zdejší kulturní život, vesnice a objekty v okolí Sušice, Šumavu, šumavské vesnice, zaniklé osady a hospodářské budovy ze Šumavy (sklárny, pivovary, papírny, mlýny, hamry, hostince …), zemědělské a řemeslnické práce a činnosti, hrady a zámky, kostely, kaple atd. V databázi BACH bylo v roce 2015 digitalizováno a popsáno 65 složek starých archivních fotografií a zaevidováno 80 ks nově získaných fotografií. Fotografií je v těchto složkách celkově 420 ks a zobrazují snímky přibližně od 90 let. 19. století až po 90. léta 20. století.
Pro doplňování fondu sledoval pravidelně nabídky starých pohlednic a fotografií na internetu, v antikvariátech a u místního fotografa Vyhledával a připravoval historické informace a archivní fotografie pro badatele, studenty, spisovatele, dokumentaristy a odborné pracovníky muzea.

Dále má na starost vyhledávání informací týkajících se událostí ve městě Sušici v regionálním (podle možností i celostátním) tisku a jejich archivaci a fotodokumentaci muzejních akcí. V rámci své činnosti zajišťuje také fotodokumentaci aktuálních událostí a změn v Sušici (např. úpravy komunikací, opravy objektů, výstavby nových budov, fasády na domech, sportovní události, oslavy osvobození města, pouť atd.).
Veřejnost zaujala pravidelná rubrika v místních novinách „Poznáváte ?“ . Čtenářům jsou předkládány archivní fotografie lokalit a objektů, které se dosud nepodařilo identifikovat a kteří. Na základě jejich reakcí je podařilo již celou řadu takových fotografií určit. V dalším čísle novin následuje kromě nové fotografie i článek, obsahující historickou zajímavost k dohledanému identifikovanému objektu. Celkem bylo v roce 2015 publikováno v Sušických novinách 23 článků. Přispívá i do dalších regionálních časopisů, zejména do časopisu Pošumaví, propaguje muzeum i v regionální TV ZAK.

Další významnou částí jeho práce je zajišťování spolupráce muzea s místními školami. V rámci této spolupráce uspořádal pro místní školy celkem 18 přednášek a to

buď přímo ve škole, nebo v přednáškovém sále muzea, který umožňuje i projekce. Mezi hlavní témata přednášek patřily např. „Historie města Sušice“, „Sušice v období středověku“, „Zaniklé obce na Šumavě“, „Život na staré Šumavě“, „Vánoce na staré Šumavě, čas adventní“, „Sušický pohyblivý betlém“. Další 3 přednášky byly určeny pro veřejnost. Jako další zajišťoval pro školy (nejen sušické) komentované prohlídky muzea, celkem se v roce 2015 jednalo o 25 školních skupin. Má nespornou zásluhu na tom, že spolupráce se školami se úspěšně rozvíjí. Zajišťuje komentované prohlídky i v německém jazyce.
Pokračuje také v programu Paměť Šumavy, v jehož rámci vyhledává pamětníky na České i Bavorské straně Šumavy, natáčí s nimi rozhovory a shromažďuje další dokumentaci (fotografie, zápisky atd.) pro zachycení dřívějšího života na střední Šumavě

◆Činnost historického pracoviště v Kašperských Horách

PhDr. Vladimír Horpeniak - historik

Výstavy, expozice. Historik připravil při příležitosti odhalení pamětní desky českému králi Janu Lucemburskému v Kašperských Horách 12.9. 2015 výstavu „Královská privilegia a korunovační klenoty“. Projednal a dohodl pro tuto výstavu zápůjčku exponátů z OA Klatovy a od Správy Pražského hradu kopie korunovačních klenotů.
Zároveň velice aktivně spolupracoval s městem Kašperské Hory na vytvoření pamětní desky českému králi Janu Lucemburskému (zajistil předlohy pro pořízení kopií jezdeckých pečetí Jana Lucemburského z Národního archivu ČR a jednal i s autory z restaurátorské oddělení ZčM v Plzni při tvorbě desky).
Další výstava, kterou připravil, byla „Historie a tradice v obrazech Bohuslava Bisingera“. jednalo se o výběr z nejnovějších přírůstků Muzea Šumavy tvorby Bohuslava Bisingera.
Výstavu jsme uspořádali ve výstavní síni MěKIS na radnici v Kašperských Horách.
Navrhl a dohlédl na úpravy výstavy „Umění gotiky v krajích Úhlavy a Otavy“.
Spolupracoval při přípravě výstavy „Život na skle“ o tvorbě JUDr. Václava Hrabánka. Předjednal rozsáhlou zápůjčku s jeho dědici, připravil textové podklady a vybral historické ukázky šumavských podmaleb na skle a autorových prací ze sbírek muzea.
Spolupracoval při vlastní instalaci a organizoval Vánoční večer s Musicou Lucis Praga 28.12. 2015, který se konal s připomínkou života a díla dr.V.Hrabánka.
Kromě výstav muzeu spolupracoval na výstavě MěKIS Kašperské Hory k 2. světové válce „Konec špatných časů“, zejména výběrem zápůjček z Muzea Šumavy a přípravou textových podkladů.

Publikační práce – tisk. Jako autor připravil text a podílel se na grafické úpravě publikace „Kašperské Hory v době krále Jana“, kterou ve spolupráci s muzeem vydalo město Kašperské Hory. Aktuálně zpracovával a publikoval populárně zaměřené články inspirované zejména historickými výročími města Kašperských Hor a 600. výročím upálení Mistra Jana Husa. (například.: Náměstí Jana Lucemburského, Šumavská pocta českému králi, Kamenné symboly nejstarší historie Kašperských Hor, Mlecí kameny ze zlatorudných mlýnů, Archiv města Kašperských Hor, Náš krajan – Mistr Jan Hus ad.).
Stále odborně spolupracuje s redakci časopisu Vítaný host na Šumavě a v Českém lese. Publikuje články v Klatovském deníku, Kašperskohorském zpravodaji, na stránkách Šumavanetu atd. Zpracoval soubor textů pro web Muzea Lamberské stezky v Žihobcích, doslov k novému vydání knihy Kněžna Káča, texty pro informační tabule (Nicov, Mílov).
Publikované příspěvky v regionálním tisku:
Historická výročí roku 2015, Rok Karla IV. 2016, Hlas ze šumavské pouště,, Policie

Modrava – nový seriál na TV Nova, Před 30 lety odešel na věčnost P.F.Novák, Nezdice na Šumavě, Májky, Náměstí Jana Lucemburského, Šumavská pocta králi Janu Lucemburskému, S ikonami za Svatým otcem, O pouti Kašperskohorských do Říma, Umění gotiky, Navštívení krásy (o výstavě středověkého umění v MŠ Kašperské Hory), Náš krajan Mistr Jan Hus, Mlecí kameny ze zlatorudných mlýnů, Kamenné symboly nejstarší historie Kašperských Hor, Dvě knihy o historii Šumavy, Kašperské Hory za třicetileté války – o nové knize, Záchrana vzácné hudební památky (O varhanách v kostele sv. Mikuláše v Kašperských Horách), Zmizelá vesnice – Mílov, Městský archiv Kašperských Hor, Podzim na Šumavě, Básník ze strašínské fary (F.D.Merth), Rozmetali hrob významné kulturní osobnosti (Hans Kollibabe), Hrabánkovy obrázky na skle (o výstavě v MŠ Kašperské Hory), Musica Lucis Praga – věrná Šumavě, Šumavský masopust, Advent a vánoce na Šumavě.

Spolupráce s dalšími médii:
Tradičně spolupracoval s redakcemi Českého rozhlasu (např. vystoupení v živém vysílání ČRo 2 z hradu Kašperk o kulturních akcích a výstavách muzea, rozhovory o kulturních fenoménech Šumavy pro vysílání ČRo 2, O smyslu a poslání daru pro stanici Vltava, rozhovor pro Českou redakci Vatikánského rozhlasu o pouti Kašperskohorských do Vatikánu a požehnání ikon pro Kašperské Hory Svatým otcem Františkem).
Dále je třeba zmínit spolupráci a případné účinkování:
- dokument publicistky Lenky Ovčáčkové „Hluboké kontrasty“ (o osudech lidí žijících v šumavském pohraničí),
- dokument Regionální rozvojové agentury Šumava Biosférická rezervace Šumava – dobrá adresa pro život,
- Reportéři ČT - Zmizelá Šumava (Šumava hledá kořeny),
- redaktor Přemysl Čech (ČT) - Jaro 1945 – Když u nás skončila válka,
- redakce Folklorika (ČT) - dokument UMRLČÍ PRKNA
- průběžná spolupráce na připravovaném dokumentu o Šumavě režiséra Ladislava Moulise,
- podklady a návrhy pro pořad ČT redaktora Přemysla Čecha o Karlu IV. a Šumavě,

Přednášky a veřejná vystoupení s odborným výkladem:
Prezentace knihy, autorské čtení:
23.4. - Praha, Vršovické divadlo, prezentace knihy a autorské čtení „Šumava očima Vladimíra Horpeniaka“,
14.5. - Plzeň, vystoupení a rozhovory v rámci prezentace knih nakladatelství Starý most Plzeň,
15.11. - Radnice u Rokycan, prezentace knihy, autorské čtení „Šumava očima Vladimíra Horpeniaka“ ,
19.10. - Plzeň, Knihovna města Plzně, prezentace knihy, autorské čtení „Šumava očima Vladimíra Horpeniaka“ .

Samostatné přednášky:
8.8. - Červená u Kašperských Hor, přednáška v rámci kulturního programu místní pouti „Z minulosti kaple Panny Marie Pomocné v Červené“,
18.9. – Kašperské Hory, Úvodní přednáška pro setkání čtenářů a příznivců časopisu Vítaný host na Šumavě „Kašperské Hory – kulturní historie“ ,
10.10. - Dobrá Voda u Hartmanic – Muzeum Dr. Šimona Adlera, řednáška v rámci mezinárodního symposia o sv. Vintířovi - „Úcta ke sv. Vintíři v Čechách ve 20.století“,
10.12. - Studijní a vědecká knihovna Plzeňského kraje, Plzeň - Zvyky adventu a vánoc na Šumavě,

Město Kašperské Hory a Šumavský kulturní spolek:
- práce v kulturní komisi města, příspěvky pro místní zpravodaj,
- instalace významných technických památek v centrálním veřejném prostoru (náměstí Kašperských Hor u jižního schodiště kostela) - mlecí kameny ze středověkých zlatorudných mlýnů a balvany s miskovitými prohlubněmi z úpraven zlatonosného křemene z okolí Kašperských Hor,
- Mikulášská besídka 6.prosince s nadílkou a kulturním programem ve spolupráci se Šumavským kulturním spolkem Kašperské Hory (Horský klub), s vystoupením Pošumavské dudácké muziky a s připomínkou karlovských výročí roku 2016,
- letní koncertní akce se Šumavským kulturním spolkem (Musica Lucis Praga a Felix Slováček jr. – Kvilda, kostel sv. Štěpána 18.7., Musica L ucis Praga a Václav Hudeček – Sušice, kostel sv.Václava 19.7., Musica Lucis Praga a Markéta Stivínová – Hartmanice, Horská synagoga 22.7., Musica Lucis Praga a Markéta Stivínová - Nezamyslice, kostel Nanebevzetí Panny Marie 23.7.),

◆Činnost přírodovědného pracoviště v Kašperských Horách

Vladimír Vlk – botanika, geologie a mineralogie

Botanika. Byla provedena prohlídka a kontrola míst s bývalým i současným uložením dokumentačních tiskových materiálů k botanickým sbírkám. Veškeré dohledané materiály byly v průběhu roku postupně zpracovávány a roztříděny s plánem následné digitalizace a uložení do digitálního archivu. Bylo doporučeno, aby označené originály byly vyvázány a uloženy do příruční knihovny přírodovědného oddělení. Zatím je zpracováno cca 50 procent materiálu. Jedná se o dokumentaci muzea za období cca 50 let, materiál obsahuje cenná data vhodná k zařazení do odborné knihovny muzea
Během roku pokračovaly botanické sběry s průzkumem vybraných lokalit a následné zpracovávání sběrů (čištění, popis). Byly vybrány lokality z hlediska návaznosti na historické nálezy zpracovávané v 60. a 70. letech 20. století J. Vaněčkem. Z tohoto důvodu bylo provedeno např. místní šetření v Amálině údolí ke zjištění aktuálního stavu k historickému výskytu hořcovitých dle J.Vaněčka.
Byly realizovány vlastní botanické sběry, vč. terénního šetření (Posobice, Kašperskohorská vrchovina, Úbislav a okolí, Rovina-Pustina) a další navazující práce se sběry. Byl prováděn průzkum a fotosběry unikátního výskytu hořce brvitého ve vysokých nadmořských výškách (pod Poledníkem). Tato lokalita zatím není v botanických databázích. Průběžně se zpracovává fotoherbář.
Pro účely zatím badatelské bylo určeno celkem 33 druhů získaných pupenů dřevin.
I nadále se postupně zpracovává seznam druhů zařazených do Červeného seznamu květeny ČR (týká se jen vyšších rostlin).
Geologie. V rámci vlastní činnosti byly vybrány potenciální lokality pro nové fyzické sběry ze Šumavy a Pošumaví se zaměřením na eventuálním doplňování sběrů typických pro region. Byly zpracovány podklady k významným geologickým lokalitám na území NP a CHKO Šumava (lokalita Velký Ostrý, Královský Hvozd, Pancíř, Prášilský potok, Gsenget) za účelem potenciálních terénních sběrů a doplnění přehledu geologických sběrů muzea.Při terénním průzkumu těchto lokalit už byly prováděny vlastní sběry (vápencové geody, samostatné vápencové agregáty a krystaly), včetně základního očištění a zpracování. Sběry byly prováděny v lokalitách Stolaveč a bývalý vápencový lom U kapličky Rabí.
Pokračovala nadále inventarizace stávajících geologických sběrů, částečně i mineralogických (fyzická kontrola evidenčních karet sběrů, včetně porovnávání v

přírůstkových knihách), byla zahájena systematická revize karet a sběrů v depozitech i v expozici a výpůjček. Průběžně jsou doplňována data z evidenčních karet do programu BACH, jsou opravovány chybně určené položky a pořizována fotodokumentace.
Geologická a mineralogická sbírka byla uložena do depozitáře v bývalé praktické škole v Kašperských Horách. Ovšem z důvodu nevhodných podmínek (zejména vlhkost), bylo třeba podstatnou část sbírky uložit zpět do depozitáře v muzeu.
Výstava. Práce na výstavě „Velké šelmy Šumavy a Beskyd“ byly zahájeny již v roce 2014 jednáním s panem L. Kuncem, výběrem exponátů a plánem zápůjček (spolupráce s Muzeem Ohrada, Správou NPŠ, Hnutím DUHA v Olomouci). Ohledně výstavy probíhaly odborné konzultace s Ing. F. Šulganem (ZO ČSOP Radhošť), Ing. Bartošovou (Správa CHKO Beskydy), a Prof. Jaroslavem Červeným (Česká zemědělská Univ. Praha). Dále autor zajistil textové části, popisky, plakáty i vlastní instalaci výstavy. Pro výstavu navrhl i upomínkové předměty s motivy velkých šelem, které podle jeho návrhu zajistila Správa NPŠ, připravil grafické návrhy a předtiskovou úpravu šesti pohlednic s ilustracemi L.Kunce a podklady a jejich grafickou úpravu pro brožuru o velkých šelmách, jejíž tisk zajistila opět Správa NPŠ. K výstavě připravil i bohatý doprovodný program – odborné přenášky a promítání filmů pro školy i pro veřejnost a výtvarnou soutěž „Malujeme s L. Kuncem“.
Další. Významnou úlohu měl při přípravě environmentálního vzdělávacího centra a informačního střediska s názvem URSUS v Dolní Lomné v těšínských Beskydech, pro které pomáhal zpracovat záměr a koncepci. Na žádost organizátorů poskytl informace, nápady a zkušenosti k záměru celého projektu i realizaci jednotlivých částí. centrum bylo slavnostně otevřeno 19. června 2015

Zkompletoval přírodovědné časopisy v příruční knihovně a zajistil svázání jednotlivých ročníků.

Zahájil spolupráci na sběru historických dat k projektu Reintrodukce rysa ostrovida na Šumavě, po konzultacích bylo konstatováno, že souhrnná historická data nejsou nikde uložena a bylo doporučeno, aby jedno vydání bylo součástí knihovny muzea pro badatelské účely (projekt realizuje Hnutí DUHA Olomouc).
Badatelské činnosti. V rámci badatelské činnosti byly zpracovány např. požadavek Muzea v Chebu (taxony - hořcovité), historický výskyt druhů čeledi Orchideaceae a jeho existence ve sbírkovém fondu muzea, dílčí data k projektu PALADIUM a PLADIAS(Dr. Šumberová – Institut Of Botany v ČR), zpracování požadovaných dat pro společnost Umbella k botanické revizi hradu Kašperk a informace k historickým údajům z průzkumů sušického okresu.
V rámci spolupráce na projektu Pladias byl vyřízen požadavek botanické společnosti Institute Of Botany, Academi Of Sciences Of The Czech Republic (vyhledání botanických druhů ze sbírkového fondu muzea, jejich historický popis a zpracování seznamu vybraných druhů). Také byl odborně zpracován požadavek pro Herbárium katedry botaniky PřF Katedry botaniky Univerzity Palackého v Olomouci. Požadované sběry vyšších rostlin, pro technický stav a nakládání se sběrovým materiálem nebyly z důvodů ochrany sbírek sběry zapůjčeny, proto byla poskytnuta zpracovaná textová data.

Mgr. Ivan Lukeš - zoolog

V roce 2015 v rámci péče o sbírkový fond zajistil ošetření zoologických sbírek plynováním. Pokračoval ve sběru zoologického materiálu a pro rok 2016 vybral exempláře vhodné k preparaci. Během roku prováděný zoologický výzkum obratlovců byl zaměřen na biodiverzitu v oblasti Nezamyslické rybníky a Kašperskohorská vrchovina. Jedná se o pravidelný monitoring druhové skladby obratlovců a sledování

nových druhů vyskytujících se vzácně na tomto území. Jde především o pravidelné zálety orla mořského, volavky bílé, kormorána velkého a ledňáčka říčního, výskyt kulíška nejmenšího a sýce rousného. Je zároveň pořizována fotodokumentace.
Na území OK Kašperskohorská vrchovina je od roku 2015 prováděn dlouhodobý výzkum plšíka lískového. Plšík lískový je malý hlodavec. Je také jediným zástupcem rodu Muscardinus. V České republice se jedná o nejhojnějšího zástupce čeledi plchovití.
Byla zadána výroba 25 ptačích budek a část jich byla rozvěšena (zbytek v roce 2016). jejich osídlení bude, jako v minulosti, během roku monitorováno.
V roce 2015 se zoolog kromě jiného zúčastnil vzdělávacího semináře o využití genetiky v ochraně volně žijících živočichů, který se pořádal v rámci projektu BIOM. Součástí tohoto projektu je, kromě jiného, tvorba genetické banky volně žijících obratlovců ČR, což zahrnuje i vytvoření sítě spolupracujících organizací, které by do banky přispívaly genetickými vzorky, pomáhali jejímu fungování svými odbornými znalostmi apod.
Genetická banka umožní monitoring genetické variability v čase a tudíž má potenciál významně pomoci druhové ochraně v ČR.
V této souvislosti se i naše zoologické pracoviště zapojilo do tohoto projektu a do konce roku 2015 bylo již odebráno 30 vzorků z převážně vzácných živočichů těchto druhů:

- vydra říční 3x
- veverka obecná 3x
- puštík bělavý 1x
- tetřev hlušec 1x
- sýc rousný 1x
- jestřáb lesní 1x
- žluna zelená 3x
- krahujec obecný 1x
- strakapoud velký 2x
- stehlík obecný 4x
- norek americký 3x
- liška obecná 4x
- kuna skalní 3x

V případě odborných badatelských návštěv a dotazů byla poskytována pomoc při ověřování zoologických údajů z naší sběrné oblasti a poskytovány informace z vlastního zoologického výzkumu a fotodokumentace. Přednesl 6 přednášek na téma ochrana přírody a druhové rozšíření obratlovců na Šumavě.

◆Záchranná stanice pro handicapované živočichy◆

Záchranná stanice pro handicapované živočichy v Kašperských Horách byla založena v roce 1988 a je povolena rozhodnutím o výjimce podle zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny vydané Ministerstvem životního prostředí ČR dne 11.4.1997, čj. OOP/2489/97-V267. Toto rozhodnutí stanoví také zákonné podmínky provozování stanice. Posláním stanice je záchrana všech handicapovaných, chráněných a ohrožených živočichů bez ohledu na hranice okresu a hranice působnosti muzea, jejich léčení, u mláďat příprava na samostatný život, případně jejich odchov. **Provoz záchranné stanice zajišťuje zoolog muzea – Mgr. I. Lukeš,** který je v případě nutnosti na telefonu doslova 24 hodin denně a službu zajišťuje nepřetržitě včetně dnů pracovního volna. Z bezpečnostních důvodů šelmy a dravce převáží zásadně sám.
Do stanice bylo v roce 2015 přijato **rekordních 148** poraněných či jinak handicapovaných živočichů. To se odrazilo i v množství spotřebovaného krmiva. Byl

proto rozšířen vlastí chov laboratorních myší a morčat, stoupla i spotřeba masa a rob. To vše se odrazilo v časové i finanční náročnosti chovu, zajišťování a dovozu rozmanitého krmiva. Péče o trvale handicapované živočichy obnáší minimálně 2x denně krmení (u mláďat několikrát denně, i v noci) včetně přípravy a přesné evidence krmiva a každodenní kontrolu zdravotního stavu. 1x týdně je třeba provést generální úklid voliér a jejich desinfekci, pravidelně se musí sekat tráva v areálu stanice, měnit voda, čistit bazén u vyder atd. Při příjmu nových handicapů je třeba také zajistit odborné ošetření, očkování proti nakažlivým chorobám.
Ve stanici probíhá pravidelná desinfekce a desinsekce všech prostor, očkování, odčervení a zbavení parazitů u všech chovanců i nově přijatých živočichů. Složitější případy se řeší ve spolupráci s MVDr. Janáskovou ve veterinární zařízení ve Vimperku.
Z přijatých 148 živočichů se jich nepodařilo zachránit 21. 26 jich zůstalo trvale umístěno ve stanici a zbytek se vrátil zpět do přírody.
V současnosti je ve stanici umístěno celkem 37 trvalých handicapů, což je o deset více, než v předchozím roce (13 druhů):

- vydra říční 4x
- liška obecná 3x
- krkavec velký 2x
- sýc rousný 1x
- výr velký 2x
- sova pálená 2x
- kalous ušatý 1x
- puštík obecný 1x
- poštolka obecná 11x
- káně lesní 1x
- veverka obecná 6x
- srnec obecný 1x
- labuť velká 2x

V roce 2015 se prováděla drobná údržba (natírání, impregnace, sekání trávníku atd.) Byla také zadána výroba pěti nových voliér.

Zoolog spolupracuje také se záchrannými stanicemi v okolí (Vimperk, Spálené Poříčí, Makov, Hluboká). Ostatní práce jsou prováděny dle směrnic MŽP a KVS (očkování, odčervení, veterinární ošetření a dohled). V roce 2015 byla ve Stanici provedena pravidelná kontrola ČIŽP a Krajskou veterinární správou, které pouze doporučily některá nová opatření v provozu stanice a poukázaly na opotřebené vybavení (nábytek, lina, mrazáky atd.).

Podle možností se snažíme v Záchranné stanici vytvářet podmínky k alespoň částečnému jejímu zpřístupnění, kdy se předem objednané menší skupiny návštěvníků za účasti odborného pracovníka seznámí se zde žijícími trvale handicapovanými živočichy a s činností a významem záchranné stanice. Tyto exkurze jsou využívány především školami, ale této možnosti využívají zejména v letním období i turisté. V roce 2015 takto navštívilo stanici v 15 exkurzích cca 200 osob.

◆Přednášková činnost a ostatní kulturní činnost v organizaci◆

Od roku 2012 má muzeum v Sušici vhodné prostory pro pořádání přednášek, koncertů a dalších akcí podobného charakteru. I nadále však spolupracuje s jinými organizace, kterým umožňuje pořádat akce v přednáškovém a výstavním sále. V Kašperských Horách se pro některé akce využívají prostory zrekonstruované Galerie a nově máme možnost využívat přednáškový sál v muzeu v Dobré Vodě.
Kromě toho odborní pracovníci zajišťují pro školy a tuzemské i zahraniční výpravy odborné exkurze s výkladem v expozicích muzea i v terénu. Přednášková činnost byla zmíněna již výše u jednotlivých odborných pracovišť.

Konference "Sv.Vintíř a jeho odkaz budoucnosti"

Česko-německá konference se konala v sobotu dne 10.10.2015 v přednáškovém sále Muzea Šumavy na Dobré Vodě u Hartmanic. Českých účastníků konference bylo celkem 44, německých účastníků bylo celkem 33.

Příloha č. 8

Na programu byly přednášky:

Doc. PhDr. Petr Kubín, profesor, Karlova Univerzita Praha - Biografie sv. Vintíře

Prof. PhDr. Jan Royt, PhD., prorektor Karlovy Univerzity Praha - Ikonografie sv. Vintíře,

Johannes Molitor, Historik, Bischofsmais - Staré cesty z Bavorska do Čech, Vintířova stezka a Česká cesta,

Josef Dengler, historický badatel, Rinchnach - Uctívání sv. Vintíře po 2.světové válce v Bavorsku,

PhDr. Vladimír Horpeniak, historik, Muzeum Šumavy Sušice - Uctívání sv. Vintíře po 2.světové válce v Čechách.

Blahoslavený (nebo svatý) Vintíř se narodil někdy kolem roku 955 v hraběcí rodině v Durynsku. Žil údajně velice bouřlivým životem, ale ve 45. roce svého života - na tehdejší dobu tedy již poměrně starý člověk - se setkal s učením benediktinů a rozhodl stát se řeholníkem. Rozdal svůj majetek a v roce 1006 se stal řádovým mnichem benediktinského kláštera v bavorském Niederaltaichu. Později odešel do kraje nad Řezenským potokem na bavorské straně Šumavy, kde si v místě dnešní obce Rinchnach založil poustevnu. Později putoval dál a nakonec se usadil v poustevně na vrchu Březník nad Dobrou Vodou u Hartmanic. Místo se dodnes nazývá "Vintířova skála". Zde pak dne 9.10.1045 zemřel za přítomnosti knížete Břetislava a biskupa Severia (Šebíře). Na základě svého přání byl následně pochován v břevnovském klášteře v Praze.

Vintíř se již za svého života těšil značné úctě a sám kníže Břetislav I. oceňoval jeho misionářské úsilí a využíval jej jako diplomata. Velice záhy po Vintířově smrti se také objevily pokusy o jeho kanonizaci. Vintířovo uctívání jako světce bylo sice povoleno teprve v roce 1634, ale již český král Přemysl Otakar II. se v této záležitosti obrátil na papeže Inocence IV. a k jeho žádosti se připojil i opat Heřman z Niederalteichu. Záznamy o zázracích připisovaných Vintířovi pocházejí již z konce 14. století a ve středověku se Vintířův svátek připomínal vždy v den světcova úmrtí 9. října.

A co dnes znamená sv. Vintíř pro země, v nichž působil, tedy i pro nás? Snad nejlépe na to odpoví dílo, který vytvořil vlastníma rukama - stezka, kterou si proklestil z Rinchnachu přes českou hranici až k Dobré Vodě. Nepřišel po ní však jako dobyvatel, ale jako zprostředkovatel s cílem usmiřovat a budovat mosty vzájemného dorozumění. Bylo by proto žádoucí, aby Vintířův duch smířlivosti nás všechny naplnil i v dnešních bouřlivých dobách.

Konference přinesla poznatky z nejnovějších výzkumů badatelů na obou stranách hranice, které byly zpracovány do česko-německého sborníku a budou k dispozici pro širokou i odbornou veřejnost v Čechách I v Německu. Sborník ve formátu A4, který bude doplněn obrazovým materiálem, bude vydán v roce 2016.

Konference byla velmi kladně hodnocena všemi účastníky! Chválena byla kvalita a hodnota přednášek, fundovanost přednášejících, kvalitní simultánní tlumočení i celková atmosféra. Dokladem toho byla i bohatá diskuse na závěr konference.

V sobotu na konferenci navázaly od 18.00 hod. slavnostní nešpory a po té přátelské česko-německé setkání účastníků konference a nešpor v domu sv. Vintíře na Dobré Vodě. Uspořádání konference podpořil částkou 47.500,- Kč Česko-německý fond budoucnosti.

Příloha č. 8

Přednášky České křesťanské akademie

Spolupráce při těchto přednáškách je daná uzavřenou smlouvou o partnerství v rámci projektu ROP na dostavbu a rekonstrukci tzv. hradeb v sušickém muzeu.

Trochu jinak o smrti (P.Mr. Mgr. Tomas van Zavrel)
28.1.2015

Tichá srdce – o klášterech a lidech v nich (Mgr. Alena Ježková)
Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“
25.2.2015

Cesta ke sv. Prokopovi (Akad.architekt Ivan Adam)
Historie a současnost kostela sv. Prokopa v Prášilech
18.3.2015

Identita: služebník
Přednáška s besedou Mgr. Aleny Bernardové
Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“
24. 9.2015

Rakovině se lze bránit
Odborná přednáška Dr. S. V. -Rešlové CSc.
Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“
23.11.2015

Další akce

Koncert mladých umělců
Martin Kanaloš a Barbora Brabcová
Galerie Kašperské Hory
10.1.2015

Putování starou Šumavou
Promítání a beseda o Šumavě s Marií Malou.
Sušice – přednáškový sál
11.3.2015

Vzpomínka na Univ. Prof. Josefa Kunského (Jiří Šebesta)
Sušice – přednáškový sál
26.3.2015

Zrzka ze Šumavy
Křest knihy bavorského spisovatele Paula Friedla. Kniha „Zrzka ze Šumavy“ (Die Füchsin von Huschitz) je příběhem šumavských muzikantů pocházejících ze Šumavských Hoštic.
Sušice – přednáškový sál
29.4.2015

Beseda s poslance Evropského parlamentu Tomášem Zdechovským
Sušice – přednáškový sál
4.11.2015

Koncert k Roku české hudby.
Ve spolupráci s kruhem přátel hudby. Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“ 2.4.2015

Čarodějné námluvy
Divadelní představení studentů gymnázia pro denní stacionář Klíček.
Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“, 24.5.2015

Jan Kilián – Kašperské Hory za třicetileté války
Křest knihy a beseda s autorem a s vystoupením žáků ZUŠ Stachy.
Galerie Kašperské Hory, 4.6.2015

Koncert žáků ZŠ a ZUŠ Kašperské Hory
Galerie Kašperské Hory, 15.6.2015

Lidová píseň ve vážné hudbě
Komorní koncert - kytara a zpěv. Galerie Kašperské Hory, 11.7.2015

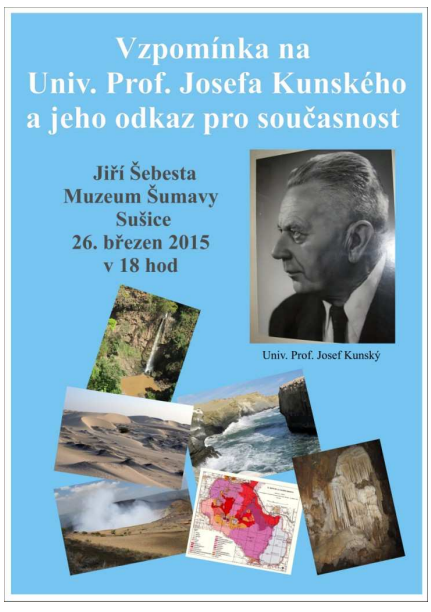
Potrestaná Barča
Divadelní představení studentů gymnázia pro denní stacionář Klíček.
Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“, 4.12.2015

Čert a Mikuláš na sušickém náměstí
– mikulášský program pro děti, soutěže, koledy, ve spolupráci s kulturním centrem SIRKUS v Sušici, prohlídka betlému v muzeu zdarma , 5.12.2015

Vánoční koncert žáků ZUŠ Kašperské Hory
Galerie Kašperské Hory, 7.12.2015

Vánoční večer s členy Musica Lucis Praha
Galerie Kašperské Hory, 28.12.2015

◆Práce v poradních orgánech jiných muzeí, AMG, sdruženích apod.◆

Muzeum Šumavy je členem Asociace muzeí a galerií ČR, Asociace záchranných stanic ČR, České ornitologické, zoologické a botanické společnosti a spolupracuje s ČSOP. Dále je členem sdružení Prácheňsko, z.s.p.o, Občanského sdružení Karel Klostermann - spisovatel Šumavy a Sdružení pro obnovu rozhledny na Sedle. Zastoupení muzea v různých sdruženích umožňuje podílet se různých projektech v oblasti propagace kultury a regionálního rozvoje. Spolupracuje také s OS Šumavský kulturní spolek v Kašperských Horách. Muzeum se také účastní práce v Poradních sborech některých dalších muzeí.

◆Zajištění badatelské činnosti, spolupráce se školami, obcemi, sdělovacími prostředky atd.◆

Badatelské a konzultační služby poskytuje muzeum jen v rámci svých omezených možností (nedostatečný prostor pro badatele v Sušici). Badatelé využívají především knihovnu (uvedena samostatně) a archiv muzea. Odborní pracovníci zodpovídají nejrůznější dotazy, poskytují odborné konzultace, pomáhají při vyhledávání literatury a odborných materiálů a to osobně, e-mailem nebo telefonicky. Podrobnější údaje jsou uvedeny výše u jednotlivých odborných pracovníků.

Spolupráce se školami je důležitým prvkem v práci muzea ve vztahu k veřejnosti. Všechny sušické školy v uplynulých letech vystavovaly v muzeu pravidelně. V posledních letech zde však pravidelně vystavuje především zdejší základní umělecká škola. Součástí této spolupráce je i to, že místní školy v Sušici, Kašperských Horách, Hartmanicích i v Železné Rudě mají v rámci vyučování vstup do muzea bezplatný na všechny výstavy i do všech stálých expozic a pravidelně této možnosti využívají. Školy také navštěvují zdarma expozice v rámci výuky regionálních dějin, přírodovědných oborů nebo výtvarného umění. Výklad si zajišťuje zpravidla pedagog, ale dle dohody i příslušný pracovník muzea. Další návštěvy školních tříd využívají možnosti komentované prohlídky v muzeu (uvedeno výše v rámci činnosti odborných pracovišť). V roce 2015 takto navštívilo expozice muzea 1.549 žáků (včetně dozoru). Sušické i kašperskohorské muzeum ve svých prostorách umožňuje také hudební produkce dětí ze zdejších uměleckých škol.

Muzeum také umožňuje absolvování praxe v rozsahu 7 - 21 dnů studentům středních a vysokých škol (např. školy cestovního ruchu, historie, archivnictví atd.). Spolupráce se studenty středních a vysokých škol umožňuje doplňovat knihovnu muzea o odborné seminární, ročníkové, bakalářské aj. práce s regionální tématikou.

Spolupráce s obcemi

Muzeum Šumavy má své pobočky na území čtyř obcí (Sušice, Kašperské Hory, Železná Ruda a Hartmanice) Úroveň spolupráce s jednotlivými městskými úřady je různá. Důležitým prvkem ve spolupráci s městy je také to, že někteří ze zaměstnanců muzea jsou členy městských zastupitelstev a komisí v Sušici a v Kašperských Horách (kulturní komise, komise pro regeneraci městské památkové zóny). V roce 2015 pokračovala spolupráce s Informačním centem Sušice zejména na přípravě a organizaci různých kulturních akcí a přípravě podkladů pro různé propagační materiály. Dobrá je spolupráce v rámci pondělních komentovaných prohlídek města, které v během prázdninových měsíců pořádá právě IC Sušice.

Součástí těchto prohlídek je také prohlídka mechanického betlému v muzeu. Muzeum takto navštívilo v roce 2015 během 18 prohlídek celkem 685 osob.

Velice dobrá spolupráce je s Městem a IC Kašperské Hory. Muzeum spolupracuje při celé řadě akcí, které město pořádá - městské slavnosti, poutě, koncerty, výstavy a IC velice dobře v rámci propagace města velmi dobře prezentuje i muzeum (např. na veletrhu cestovního ruchu ITEP). Velice úspěšnou akcí byly zářijové historické slavností doby Jana Lucemburského v Kašperských Horách. Při této příležitosti byla na budově Galerie muzea odhalena pamětní deska zhotovená plzeňským sochařem Janem Špinkou, na níž je bronzový reliéf s motivem jezdecké pečeti Jana Lucemburského a nápisy. Součástí těchto oslav byla také muzeem uspořádaná výstava unikátních pergamenů královských privilegií z OA Klatovy a kopií českých korunovačních klenotů ze sbírek Pražského hradu.

Podařilo se navázat dobrou spolupráci i s Městem Hartmanice, s nímž řešíme především některé problémy provozního charakteru a údržby v muzeu Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě. Dobrá spolupráce je i s městem Železná Ruda i přesto, že již druhým rokem odkládá rekonstrukci a výměnu topení v budově muzea.

V rámci spolupráce s Muzeem Šumavy realizovaly obce např. následující akce:
- Noc kostelů v Sušici i v Kašperských Horách s ŘK farností,
- Poutní slavnost Panny Marie Sněžné v Kašperských Horách (Šumavský kulturní spolek, Římskokatolická farnost a Muzeum Šumavy),
- oslavy Mezinárodního dne seniorů v Sušici atd.

◆Spolupráce s jinými organizacemi, občanskými sdruženími a sdělovacími prostředky ◆

Nejvíce a pravidelně muzeum spolupracuje s OS Šumavský kulturní spolek v Kašperských Horách a s OS Karel Klostermann. Od roku 2015 je muzeum zastoupeno ve sdružení přátel muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě. Muzeum také pravidelně spolupracuje s regionálním i celostátním tiskem (vlastivědné články v MF Dnes a Klatovském deníku, Vítaný host na Šumavě a v Českém lese, Kašperskohorský zpravodaj, Železnorudský zpravodaj, Sušické noviny a v různých časopisech zaměřených na turistický ruch) i s jednotlivými redakcemi rozhlasu (ČRo Plzeň a České Budějovice, ČRo Praha, redakce Radiožurnálu a Dobrého jitra, ČRo Praha - Vltava, Radio Šumava atd.), které často vysílají živé vstupy propagující muzejní výstavy a další akce.

Tradičně dobrá je i spolupráce s televizními redakcemi (různé příspěvky zejména o výstavách v regionálním zpravodajství různých televizních redakcí, pořady Toulavá kamera, Cyklotoulky, Cesty víry, Folklorika atd.).

Významným počinem byl podpis společného Memoranda o spolupráci s vedením Národního parku Šumava. Záměrem byla především dohoda na dlouhodobé spolupráci v prezentační a propagační činnosti, v přírodovědných oborech a monitoringu a v historických a regionálních oborech. Předpokládá se vzájemné zapůjčování výstav se společnou tématikou, vztahujících se k území NP a vzájemná propagace společných témat i jednostranných aktivit partnerů. Dále spolupráce na botanických průzkumech, šetřeních, eventuálně spolupráce při ověřování historických výskytů rostlin na území NP i CHKO Šumava včetně tvorby databází AOPK (Červené seznamy apod.). Dalším bodem bude spolupráce záchranných stanic v Kašperských Horách a v Klášterci a finanční příspěvek pro záchranou stanici v Kašperských Horách.

Jedním z ústředních bodů memoranda byla spolupráce při přípravě a realizaci výstavy ilustrací pana Ludvíka Kunce v Galerii MŠ v Kašperských Horách v roce 2015. Správa NPŠ zajistí tisk prezentační brožury dle podkladů dodaných MŠ a výrobu gravírovaných upomínkových předmětů k výstavě s obrazy velkých šelem - vlk, rys, medvěd. Muzeum zajistí tisk barevných pohlednic s vyobrazením velkých šelem (vlk, rys, medvěd) a Správa umožní prodej těchto pohlednic v Informačních centrech NP a CHKO Šumava.

◆Další aktivity◆

I nadále během roku 2015 sledovalo muzeum vývoj v případě prohlášení části areálu bývalé továrny SOLO za kulturní památku. Náš návrh na vyhlášení památkové ochrany části areálu SOLO, podaný v březnu 2013, zahrnoval tovární komín, budovu bývalého ředitelství a administrativní budovu (domeček). K návrhu jsme připojili i výrobní halu. Vycházeli jsme přitom z několik hledisek, kromě jiného i z toho, že se jedná o ucelený soubor staveb, situovaný jako celek v jedné části areálu a jeho případné prohlášení za památku by nemuselo znamenat příliš velkou komplikaci pro vlastníka areálu, který s ním má vlastní podnikatelské záměry. Z podnětu NPÚ byl tento návrh o rok později rozšířen o několik dalších objektů. Ministerstvo prohlásilo tento soubor budov za památkově chráněné, ale vlastník areálu se odvolal, takže řízení pokračovalo.
Koncem roku MK ČR rozhodlo, že z původně navrhovaných pěti objektů byly mezi památkově chráněné zařazeny pouze dva a je pravděpodobné, že zbylá část areálu bude podle původního záměru vlastníků přeměněna na nové nákupní centrum s velkokapacitním parkovištěm.

Ve dnech 28. - 30. 5. 2015 se v Sušici sešlo více než pět desítek knihovníků a knihovnic na již 19. ročníku literárně vlastivědného semináře Literární Šumava, který hostila Sušická knihovna. Program byl uspořádán pod názvem Zmizelá Šumava. Díky tomu měli knihovníci možnost zhlédnout nejen některé šumavské knihovny, ale také vyslechnout zajímavé přednášky místních osobností a patriotů a navštívit kulturní instituce v regionu. Do této akce se zapojilo i muzeum. nejprve Mgr. M.Buršík provedl účastníky semináře historickým centrem města a ve své přednášce "Doteky historie" pohovořil o nejdůležitějších historických událostech a osudech jednotlivých domů na sušickém náměstí. Druhý den historik muzea PhDr. Jan Lhoták v muzeu knihovníkům vyložil ve své přednášce „Tradice sušického sirkařství" taje a osudy výroby proslulých sušických sirek a pozval k prohlídce muzea. Prohlídka expozice o životě židovských komunit na Šumavě v Muzeu Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě celý program uzavřela. Za spolupráci při organizování Literární Šumavy 2015 nám Regionální výbor SKIP Plzeňského kraje poděkoval.

Každoročně se muzeum zapojuje do programu JOM HA ŠOA. V roce 2015 se k tomu připojily i tzv. Stolpersteiny, česky též Kameny zmizelých. jedná se o původní projekt německého umělce Guntera Demniga na upomínku obětí holocaustu a obětí nacistického režimu. Německé Stolperstein je v tomto významu dost obtížné krátce a přitom výstižně přeložit: význam pojmu je „(dlažební) kameny, o které se zakopává / je možno zakopnout“, zde se však jedná o „kameny, o které se má zakopnout“. Většina jazyků tento německý výraz přebírá.
Místo k zakopnutí, ale též k zamyšlení, je malá čtverhranná dlaždice z betonu s hranou vždy 10 centimetrů, zakončená mosaznou destičkou, nesoucí text „Zde žil/a…“ s několika dalšími údaji o oběti. První Stolpersteiny byly v Sušici položeny v neděli 2. srpna 2015 a byly věnovány rodině Karla Gutmanna (poslední představený Židovské

náboženské obce v Sušici). Do dlažby je zasadil osobně sám Gunter Demnig.
Položení Stolpersteinů iniciovali členové spolku Kulturní Rašelina a k její organizaci kromě Muzea Šumavy přispěli rovněž pracovníci národopisného oddělení ZČM.

V roce 2015 se muzeum zapojilo do projektu festivalu „9 týdnů baroka“ Poslední srpnový týden byl věnován Sušici a okolí. Uspořádali jsme 26.8.2016 komentovanou prohlídku města na téma „Sušice barokní – neznámá „ (PhDr. Jan Lhoták). Z období baroka se v Sušici dochovalo jen málo barokních památek, jedná se zejména o církevní stavby. Mezi hlavní památky patří především děkanský kostel sv. Václava, kostel sv. Felixe z Cantalice s areálem kapucínského kláštera, hřbitovní kostel Nanebevzetí Panny Marie a kaple Anděla Strážce na vrchu Stráž. Ve městě se dochovalo ještě několik menších sakrálních památek a za připomenutí stály i dochované drobné, byť nepočetné barokní prvky v městské architektuře. Večer jsme uspořádali v přednáškovém sále přednášku s promítáním „Sušicko barokní“ (Mgr. Zdeňka Řezníčková, PhDr. Jan Lhoták). Na pozadí historických událostí se seznámili posluchači s nejvýznamnějšími barokními památkami města a okolí. Samostatnou kapitolu tvořily dochované památky tzv. selského baroka.

Příloha č. 8

Jak již bylo uvedeno ve zprávě o činnosti přírodovědného pracoviště, muzeum bylo požádáno o spolupráci a zapojilo se do příprav projektu na vybudování environmentálního vzdělávacího centra a informačního střediska s názvem URSUS v Dolní Lomné v těšínských Beskydech. Botanik Muzea Šumavy na žádost organizátorů poskytl informace, nápady a zkušenosti k záměru celého projektu i realizaci jednotlivých částí. Centrum bylo slavnostně otevřeno 19. června 2015. Za pomoc a spolupráci dostalo muzeum děkovný pamětní list.

9. EDIČNÍ A PUBLIKAČNÍ ČINNOST

Odborní pracovníci v loňském roce zpracovali celou řadu odborných nebo populárně zaměřených článků na témata z regionální historie. Jednotlivé příspěvky jsou otiskovány v regionálním tisku nebo ve sbornících příspěvků z odborných konferencí.

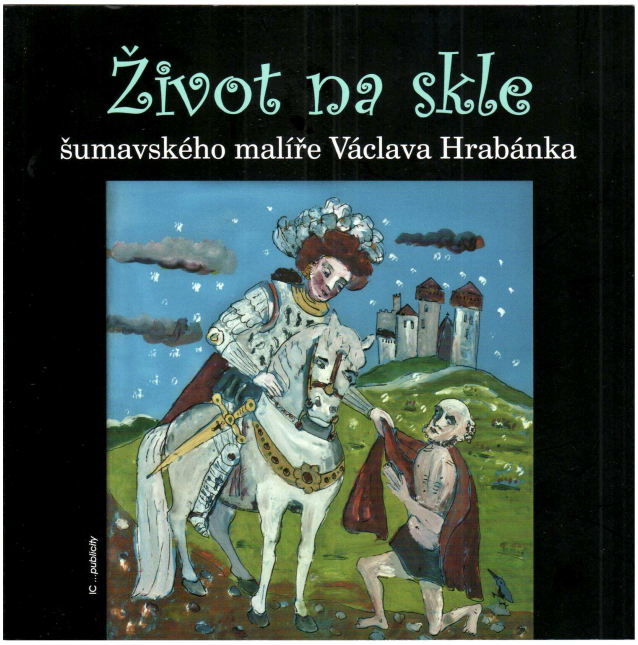
V průběhu roku probíhaly pod vedením PhDr. Jana Lhotáka práce na přípravě dalšího svazku (v pořadí devátého) **Vlastivědného sborníku Muzea Šumavy.**

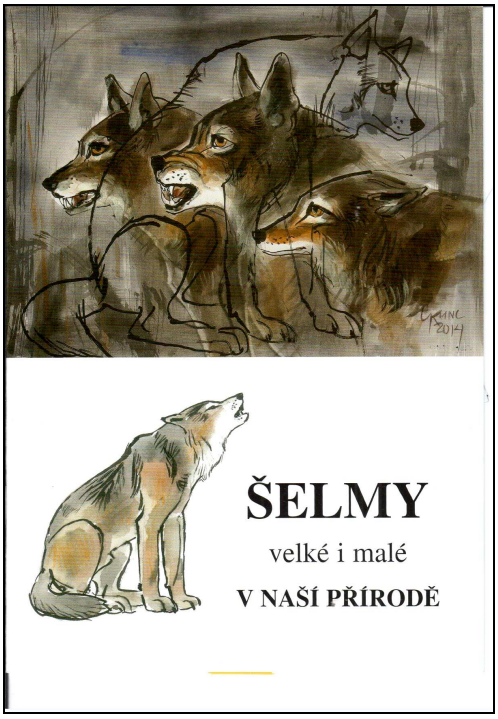
V souvislosti s výstavou ilustrací pana Ludvíka Kunce Velké šelmy Šumavy a Beskyd bylo podle kreseb pana Kunce připraveno pro tisk a vydáno celkem 6 pohlednic. Předtiskovou úpravu zajistil, jako v uplynulých letech Vladimír Vlk, pohlednice v nákladu 1.000 kusů od každého motivu vytiskla tiskárna MI-JA Javorník.

Na základě memoranda o spolupráci mezi NP Šumava a muzeem vydalo vedení Parku k této výstavě informační brožuru, na jejíž přípravě jsme se také podíleli (zajištění obrazových a textových podkladů, předtisková úprava).

Připravili jsme a vydali také soubor tří pohlednic s významnými gotickými památkami - Sv. Markéta a Madona (Mistr oplakávání ze Zvíkova) a Kašperskohorská archa P.M. Ochranitelky).

Dále se muzeum podílelo na vydání publikace Život na skle šumavského malíře Václava Hrabánka. Publikaci, jejíž vydání významně podpořili rodinní příslušníci a přátelé p. Hrabánka, vydala při příležitosti stejnojmenné výstavy společnost IC...publicity.

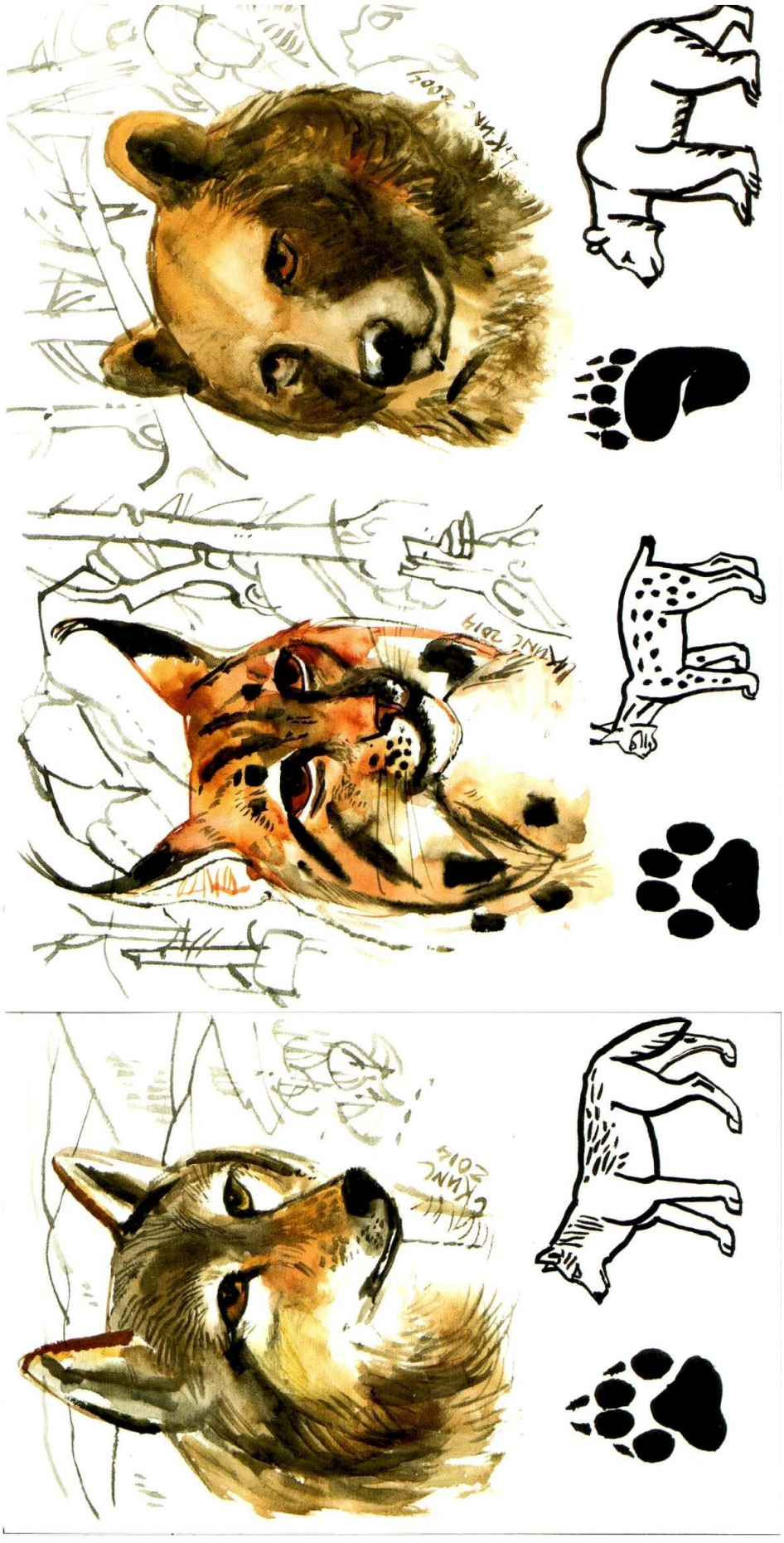

Příloha č. 8

Příloha č. 8

10. EKONOMIKA, HOSPODAŘENÍ

Hospodaření muzea v roce 2015 skončilo hospodářským výsledkem 130.817,06 Kč. Významným způsobem byly překročeny zejména plánované tržby ze vstupného, což bylo způsobeno celkově vyšší návštěvností Šumavy. Celkové náklady narostly zejména v souvislosti s převodem muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě pod Muzeum Šumavy, toto navýšení pokryla zvýšená provozní dotace zřizovatele. Ostatní příjmy a výdaje se vyvíjely víceméně v souladu s rozpočtem naplánovaným na rok 2015.

Stav fondů k 31. 12. 2015 v tis. Kč

rezervní fond ze zlepšeného HV: 455,3
rezervní fond z ost.: 61,6
fond odměn: 20,5
FKSP: 19,6

Příjmy muzea v roce 2015	
vybrané položky v tis. Kč	
příjmy celkem bez investičního příspěvku	**10950,2**
z toho: neinvestiční příspěvek zřizovatele	8397,3
vlastní příjmy	
- příjmy ze vstupného	1157,4
- další příjmy z hlavní činnosti	294,7
- příspěvky a dary	218,9

Výdaje muzea v roce 2015	
Vybrané položky v tis. Kč	
výdaje celkem	**10818,4**
spotřeba materiálu celkem	**394,4**
z toho **vybrané položky:** režijní materiál	205,5
PHM	69,3
krmení a materiál stanice	69,6
knihy, časopisy, filmy	33,0
ochranné pracovní pomůcky	8,3
energie celkem	**1008,3**
z toho: el. energie	514,2
voda	34,3
plyn	355,7
dálkové topení	104,0

Příloha č. 8

Výdaje muzea v roce 2015	
Vybrané položky v tis. Kč	
opravy a udržování celkem	**136,0**
z toho **vybrané položky:** běžná údržba	98,3
údržba aut	21,5
cestovné	**47,6**
náklady na reprezentaci	**8,3**
ostatní služby celkem	**631,6**
z toho **vybrané položky:** telefon, internet	74,7
poštovné	3,3
rozhlas a televize	2,7
bezpečnostní služby	97,6
nákup sbírek	7,5
restaurování	76,3
stravenky	12,2
deratizace	27,5
nájem	81,4
mzdové náklady celkem	**5211,2**
z toho: dohody	166,7
zákonné sociální pojištění	**1745,9**
zákonné sociální náklady	**130,1**
z toho: příděl FKSP	50,5
jiné ostatní náklady celkem	**152,3**
pojištění	**72,3**
prodané zboží	**253,8**
odpisy	**872,4**

V průběhu roku 2015 proběhlo v muzeu několik kontrol:

- KÚ PK - kontrola odboru kultury a památkové péče zřizovatele,
- KÚ PK - kontrola odboru majetku a investic zřizovatele,
- ČIŽP - kontrola v Záchranné stanici,
- Krajská veterinární správa Plzeň - kontrola v Záchranné stanici,
- kontrola OSSZ.

Při žádné z těchto kontrol nedošlo v našem zařízení k žádnému kontrolnímu zjištění, které by bylo předáno k dalšímu řízení podle zvláštních předpisů.

Příloha č. 8

11. PŘEHLED PRACOVNÍKŮ ZA ROK 2015

Seznam stálých zaměstnanců Muzea Šumavy

ředitelka: Mgr. Zdeňka Řezníčková

ekonomické pracoviště: Ing. Martina Zabloudilová *(ekonomka)*

Dagmar Šperlová (*pokladna drobného vydání, skladová evidence a prodej publikací, evidence majetku a cenin)*

odborní pracovníci: PhDr. Vladimír Horpeniak *(historik)*

Mgr. Ivan Lukeš *(zoolog* - ½ úvazku)

Miroslav Buršík *(dokumentace současnosti, fotoarchiv, spolupráce se školami)*

PhDr. Jan Lhoták Ph.D. *(historik, archivář, knihovna)*

Vladimír Vlk *(botanika, geologie a mineralogie)*

administrativní pracovnice: Jaroslava Křížová

pokladna Sušice: Jaroslava Boťchová

úklid Sušice: Jana Chmelenská

správce, údržbář, řidič : Antonín Pfeifer

správce a úklid K. Hory: Jana Uxová *(nástup od 1.1.2015)*

správce depozitářů K. Hory a úklid: Pavla Petrášová

správce depozitáře Březany: Miloš Smetana (½ úvazku)

správce, údržbář, řidič : Antonín Pfeifer

pokladna a průvodce v Dobré Vodě: Ing. Miroslav Baránek

pokladna a průvodce v Dobré Vodě: Veronika Rubínková

úklid v muzeu v Dobré Vodě: Zdeňka Vacherlonová (*ukončení prac. poměru k 30.6.2015)*

pokladní, dozor a úklid v muzeu v Železné Rudě: Roman Rudský

pokladní, dozor a úklid v Galerii Kašperské Hory – Jana Weishäuplová

ošetřovatel a krmič v Záchranné stanici : Mgr. Ivan Lukeš (½ úvazku)

Sezónní zaměstnanci od 1. května do 31. října

1 pokladní v Kašperských Horách
3 - 4 osoby na dozor v Kašperských Horách
2 - 3 osoby na dozor v Sušici

Sušice 31.3.2016

MUZEUM ŠUMAVY příspěvková organizace SUŠICE

Mgr. Zdeňka Řezníčková
ředitelka Muzea Šumavy

PŘÍLOHY

Příloha č. 8

Muzeum Šumavy Sušice, příspěvková organizace

Náměstí Svobody 40, 342 01 Sušice, IČ : 00075116

Organizace je zapsaná v Obchodním rejstříku, vedeném krajským soudem v Plzni, pod značkou Pr 748.

Výroční zpráva o svobodném přístupu k informacím za rok 2015

Podle § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn, včetně souvisejících zákonů a předpisů, vydávám výroční zprávu o svobodném přístupu k informacím za rok 2015 :

I.

Podle § 18 odst. 1 písm. a)

Počet podaných žádostí o informace: **0**
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti: **0**

II.

Podle § 18 odst. 1 písm. b)

Počet podaných odvolání proti rozhodnutí: **Nebylo podáno žádné odvolání proti rozhodnutí.**

III.

Podle § 18 odst. 1 písm. c)

Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace: **Žádné rozhodnutí Muzea Šumavy Sušice, p.o. nebylo přezkoumáno soudem.**

Přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení: **Nebyly vynaloženy žádné výdaje.**

IV.

Podle § 18 odst. 1 písm. d)

Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence: **Výhradní licence nebyly poskytnuty.**

V.

Podle § 18 odst. 1 písm. e)

Počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení: **Nebyly podány žádné stížnosti podle § 16a .**

VI.

Podle § 18 odst. 1 písm. f)

Další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona: **Nebyly poskytnuty žádné další informace.**

V Sušici dne 21.1.2016

MUZEUM ŠUMAVY příspěvková organizace SUŠICE

Mgr. Zdeňka Řezníčková
ředitelka muzea

Příloha č. 8

Přehled živočichů přijatých do Záchranné stanice v roce 2015

Poř.č.	Druh živočicha	Datum	Stáří, pohlaví	Záchranná stanice KašperskéHory - 2015	Adresa dodavatele	Další osud
1	Poštolka ob.	5.1.	samec	Dráty vys. napětí	Plánice	Trvalý han.
2	Hýl ob.	7.1.	samice	Sražen autem	Kolinec	20.2. vyp.
3	Sojka ob.	8.1.	?	Neschopná letu	Klatovy	20.2. vyp.
4	Drozd kvíčala	10.1.	?	Poraněna kočkou	Nezdice	úhyn
5	Strakapoud velký	12.1.	samec	Neschopen letu	Dl. Ves	1.3. vyp.
6	Poštolka ob.	13.1.	samice	Popálení el. pr.	Rejštejn	Trvalý han.
7	Kalous ušatý	14. 1.	?	Neschopný letu	Nýrsko	15.5. vyp.
8	Káně lesní	19.1.	?	Úraz el proudem	Sušice	Trvalý han.
9	Křivka ob	21.1	samice	Neschopná letu	Strašín	úhyn
10	Žluna zelená	21.1.	samec	?	Stachy	úhyn
11	Dlask tlus.	22.1.	samice	?	Kašp. Hory	úhyn
12	Puštík ob	25.l.	?	?	Hrádek u Suš.	Stanice
13	Zvonek zel.	26.1.	samice	?	Rejštejn	úhyn
14	Zvonek zelený	27.1.	samice	?	Dl. Ves	úhyn
15	Čížek lesní	30.1.	samec	?	Sušice	úhyn
16	Poštolka ob.	1.2.	samec	Úraz el. pr.	Točník	stanice
17	Krahujec. ob	4.2.	samec	Náraz do skla	Klatovy	7.2. vyp.
18	Kos černý	9.2.	samice	Poraněn dravcem	Neznašovy	1.3. vyp.
19	Straka ob	11.2.	?	Postřelena	Plánice	utracena
20	Veverka ob	12.2.	samec	Sražen autem	Hrádek	utracen
21	Strnad ob	12.2.	samice	?	Prášily	12.3. vyp.
22	Křivka ob.	13.2.	samec	?	Červená	12.3. vyp.
23	Volavka pop.	17.2.	?	Neschopná letu	Červené Dvorce	15.3. vyp.
24	Sova pálená	20.2.	?	Neschopná letu	Točník	stanice
25	Zvonek zel.	22.2.	samice	?	Radešov	úhyn
26	Netopýr pestrý	15.2.	samec	Nalezen ve sklepě	Nýrsko	14.4. vyp.

Příloha č. 8

27	Drozd kvíčala	16.2.	?	Neschopen letu	Plánice	15.3. vyp.
28	Jestřáb lesní	21.2.	samice	?	Nahořánky	25.2. úhyn
29	Puštík ob.	26.2.	?	Náraz do auta	Soběšice	20.3. vyp.
30	Stehlík ob.	28.2.	?	?	Soběšice	úhyn
31	Zvonek zelený	1.3.	?	?	Sušice	15.4.vyp.
32	Dlask tlustozobý	1.3.	samec	?	Kašp. Hory	15.4. vyp.
33	Špaček ob.	3.3.	?	Neschopen letu	Nezdice	15.4. vyp.
34	Poštolka ob.	4.3.	samec	Poranění el pr.	Soběšice	stanice
35	Hýl ob.	9.3.	samec	?	Sušice	15.4. vyp.
36	Zajíc polní	12.3.	3 ex.	Nalezeni v zahradě	Horaždovi ce	1.5. vyp.
37	Labuť velká	12. 3.	samec	Neschopný letu	Nezamysli ce	15. 9. vyp.
38	Kachna bř.	15.3.	samec	Neschop. letu	Hrádek	1.4. vyp.
39	Potápka roháč	16. 3.	?	Vysláblý jedinec	Zdíkovec	15.4. vyp.
40	Zajíc polní	17. 3	?	Nalezen u cesty	Dl.Ves	úhyn
41	Lyska černá	26.3.	?	Zesláblý jedinec	Nezamysli ce	15.4. vyp.
42	Zvonohlík zahradní	30.3.	samice	?	Vimperk	15.4. vyp.
43	Moták pochop	5.4.	samec	Zesláblý jedinec	Čejkovy	30.4. vyp.
44	Káně lesní	10. 4.	?	Náraz do auta	Kolinec	15.5. vyp.
45	Netopýr pestrý	16.4.	samec	Nalezen v bytě	Plánice	1.5. vyp.
46	Skřivan polní	20. 4.	?	Náraz do auta ?	Volšovy	úhyn
47	Špaček ob.	25.4.	?	kočka	Petrovice	stanice
48	Veverka ob.	30. 4.	5 juv	Spadlé hnízdo při kácení stromu	Soběšice	1.6. vyp.
49	Puštík ob.	15.4.	2 juv.	Vypadlá ml.	Hory M. Boží	30.6. vyp.
50	Zajíc polní	20.4.	2 juv	Nalezena při úklidu zahrady	Volšovy	30.5. vyp.
51	Poštolka ob	26.4.	samec	Poranění el. pr	Plánice	stanice
52	Krahujec o.	1.5.	samec	Náraz do skleněné výpně	Klatovy	3.5. vyp.
53	Labuť velká	10. 5.	samice	Neschopná letu	Plánice	1.9. vyp.
54	liška ob.	15.5.	samec	Mládě nalezena zapadlé ve skruži	Horažďovi ce	stanice

55	Kuna skalní	20.5.	3 juv	Ve stohu	Dřešín	30. 7. vyp.
56	Sýkora koň.	26.5.	4 juv	Spadlá budka	Nahořánky	25.6. vyp.
57	Rehek zahr.	1.6.	5 juv	Zničené hnízdo při úklidu dřeva	V. Bor	25.6. vyp.
58	Holub hř.	10.6.	1 juv	Nalezené mládě pod stromem	Srní	10. 7. vyp.
59	Veverka ob.	12.6.	3 juv	Spadlé hnízdo	Sušice	15.7. vyp.
60	Poštolka ob	17. 6.	2 juv.	Vypadlá z hnízda	Klatovy	20. 7. vyp.
61	Vlaštovka ob	25.6.	4.juv	Spadlé hnízdo	Strašín	2 ex vyp.15.7.
62	Jiřička ob	29.6.	5 juv	Odstraněné hnízdo při rekonstrukci	Prášily	15.7. vyp.
63	Poštolka ob.	29.6.	juv	Vypadlé mládě	Vimperk	30.7. vyp.
64	Včelojed lesní	7.7.	juv	Nalezeno pod stromem	Srní	1.8. vyp.
65	Rorýs ob.	7-15.7	5 ex	Neschopné letu	Šumava	úhyn
66	Zmije obecná	1.7.-30.8	12 ex	Odchyt a transfer z obydlených oblastí	Šumava	
67	Zajíc polní	15.7.	2 ex. Juv.	Zahrada Volšovy	Volšovy	30. 8. vyp.
68	Poštolka ob	20.7.	samec	Úrazel pr.	M. Bor	stanice
69	Káně lesní	21.7.	?	Sražen autem	Dehtín	úhyn
70	Srnec ob.	29.7.	samec	Sražen autem	Hrádek	úhyn
71	Veverka ob.	15. 8.	2 juv.	Vypadlá z hnízda	Zdíkovec	stanice
72	Strakapoud velký	22.8.	samice	Kočka	Sušice	15.9. vyp.
73	Kuna skalní	29.8	samec	Chycen do sklopce	V. Bor	29.8. vyp.
74	Polák chocholačka	10.9.	samec	Asi postřelen	Horažďovice	stanice
75	Ježek záp.	20.9.	4 juv	Matku přejelo auto	Neznašovy	stanice
76	Netopýr velký	25.9.	samice	Nalezen na chodbě	Žichovice	1. 10. vyp.
77	Ježek záp.	1.10.	4 juv	Nalezeny pod dřívím	Rabí	Stanice
78	Tetřev hlušec	15.10.	samec	Nalezen se zlomenou nohou	Žel. Ruda:	20.10.úhyn.
79	Poštolka ob.	22.10	samice	Úraz el pr.	Soběšice	utracena
80	Jezevec lesní	26.10.	samec	Chycen do sklopce	Volšovy	26.10.vyp.
81	Bekasina otavní	1.11.	?	Chycena na louce	Zbynice	úhyn
82	Straka ob.	7.11.	?	Poraněna dravcem	Čejkovy	stanice

83	Ježek záp	12.11	3 juv	Nalezeny při úklidu	Pačejov	stanice
84	Ježek záp.	17.11.	Š juv.	Vyhrabal pes	Zavlekov	stanice
85	Poštolka ob	25.11	samice	Úraz el proudem	Nihošovice	stanice
86	Datel černý	1.12.	?	?	Kvilda	úhyn
87	Drozd kvíčala	7.12.	?	kočka	Horažďovice	utracen
88	Potápka roháč	15.12	?	Neschopný letu	Zbynice	úhyn
89	Labuť velká	22.12.	samice	Chycena a zamotána do ryb. vlasce	Plánice	stanice
90	Hrdlička zahradní	28.12	?	Potrhána dravcem	K. Hory	stanice